

Uz sākumlapu>Prasības iesniegšana tiesā>Eiropas tiesiskās sadarbības atlants civillietās>Pārstrādātā regula "Brisele I"

Pārstrādātā regula "Brisele I"

Dalībvalstu informācija un tiešsaistes veidlapas par Regulu Nr. 1215/2012

Vispārīga informācija

Regulas 1215/2012 mērķis ir veicināt tiesu iestāžu pieejamību, jo īpaši, paredzot noteikumus par tiesu jurisdikciju un noteikumus par dalībvalstīs pieņemtu spriedumu civillietās un komercietās ātru un vienkāršu atzīšanu un izpildi.

Ar šo regulu tiek aizstāta Regula Nr. 44/2001 (regula "Brisele I"), kuru tomēr turpina piemērot procesiem, kas uzsākti pirms 2015. gada 10. janvāra, kad sāk piemērot Regulu Nr. 1215/2012 (skat. Regulas Nr. 1215/2012 66. pantu).

Regulu piemēro visām Eiropas Savienības dalībvalstīm, tostarp Dānijai, kura ir noslēgusi 2005. gada nolīgumu starp Eiropas Kopienu un Dānijas Karalisti par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās. Vajadzīgie tiesību aktu grozījumi Dānijā ir stājušies spēkā jau 2013. gada 1. jūnijā. Regulā ir noteikts, kuras dalībvalsts tiesām ir jurisdikcija lemt par civiltiesisku vai komercietisku strīdu, kurš ietver starptautisku elementu.

Turklāt regulā ir noteikts, ka dalībvalstī pieņemtu spriedumu bez kādas īpašas procedūras atzīst pārējās dalībvalstīs.

Spriedumu, kas ir pieņemts un ir izpildāms vienā dalībvalstī, izpilda citā dalībvalstī bez izpildāmības deklarācijas.

Ar šo regulu paredz divas veidlapas, proti, apliecību spriedumam un apliecību publiskam aktam/tiesas izlīgumam.

Dalībvalstis saskaņā ar regulu ir paziņojušas kompetentās tiesas, kam jāiesniedz sprieduma izpildes atteikuma pieteikums, un tiesas, kurās iesniedz pārsūdzības. **Lai iegūtu sīkāku informāciju par konkrētu valsti, noklikšķiniet uz tās karodziņa.**

Saskaņā ar 26. panta 2. punktu atsevišķās lietās tiesa pirms jurisdikcijas pieņemšanas pārlicinās, ka atbildētājs ir informēts par savām tiesībām apstrīdēt tiesas jurisdikciju un par sekām, kas izriet no ierašanās vai neierašanās tiesā. Šajā nolūkā **Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls civillietās un komercietās** ir

izstrādājis **fakultatīvu standarttekstu** (244 Kb) , kurā iekļauta informācija, ko tiesas var izmantot, izpildot savu pienākumu informēt atbildētāju saskaņā ar regulas 26. panta 2. punktu.

Eiropas e-tiesiskuma portālā ir atrodama informācija par regulas piemērošanu un ērti lietojams rīks **veidlapu** aizpildīšanai.

Noderīgas saites

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās

Nolīgums starp Eiropas Kopienu un Dānijas Karalisti par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās, OV L 299, 2005.11.16
Lapa atjaunināta: 06/10/2020

Šo lapu uztur Eiropas Komisija. Informācija šajā tīmekļa vietnē nav uzskatāma par Eiropas Komisijas oficiālo nostāju. Komisija neuzņemas nekādu atbildību vai saistības attiecībā uz informāciju vai datiem, kas ietverti vai izmantoti šajā dokumentā. Autortiesību noteikumus Eiropas tīmekļa vietnēs lūdzu skatīt juridiskajā paziņojumā.

Pārstrādātā regula "Brisele I" - Beļģija

65. panta 3. punkts – informācija par to, kā saskaņā ar dalībvalstu tiesību aktiem var noteikt regulas 65. panta 2. punktā minēto spriedumu sekas
Nepiemēro

75. panta a) punkts – Tiesu, kam jāiesniedz sprieduma izpildes atteikuma pieteikums saskaņā ar 36. panta 2. punktu, 45. panta 4. punktu un 47. panta 1. punktu, nosaukumi un kontaktinformācija

- Beļģijā: pirmās instances tiesa ("tribunal de première instance")

75. panta b) punkts – Tiesu, kurās iesniedz pārsūdzību par sprieduma izpildes atteikuma lēmuma piemērošanu saskaņā ar 49. panta 2. punktu, nosaukumi un kontaktinformācija

- Beļģijā:

a) attiecībā uz atbildētāja iesniegtu pārsūdzību – pirmās instances tiesa;

b) attiecībā uz pieteicēja iesniegtu pārsūdzību – apelācijas tiesa (*cour d'appel/hof van beroep*).

75. panta c) punkts – Tiesu, kurās iesniedz jebkādu tālāku pārsūdzību saskaņā ar 50. pantu, nosaukumi un kontaktinformācija

- Beļģijā: Kasācijas tiesa ("Cour de cassation")

75. panta d) punkts – Valodas, kas ir pieņemamas veidlapu tulkojumiem par spriedumiem, publiskiem aktiem un tiesas izlīgumiem

Neattiecas

76. panta 1. punkta a) apakšpunkts – Noteikumi par valsts jurisdikciju, kas minēti 5. panta 2. punktā un 6. panta 2. punktā

Nav minēti

76. panta 1. punkta b) apakšpunkts – Noteikumi par trešo personu piedalīšanos, kas minēti 65. pantā

Nepiemēro

76. panta 1. punkta c) apakšpunkts – Konvencijas, kas minētas 69. pantā

Konvencija starp Beļģiju un Franciju par jurisdikciju un spriedumu, šķīrējtiesas lēmumu un publisku aktu spēkā esamību un izpildi, kas parakstīta Parīzē 1899. gada 8. jūlijā,

Konvencija starp Beļģiju un Nīderlandi par jurisdikciju, bankrotiem un spriedumu, šķīrējtiesas lēmumu un publisku aktu spēkā esamību un izpildi, kas parakstīta Briselē 1925. gada 28. martā,

Apvienotās Karalistes un Beļģijas Karalistes Konvencija, ar ko nosaka savstarpēju nolēmumu izpildi civillietās un komercietās, kas parakstīta Briselē 1934. gada 2. maijā, un tās protokols;

Konvencija starp Vāciju un Beļģiju par spriedumu, šķīrējtiesas lēmumu un publisku aktu savstarpēju atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās, kas parakstīta Bonnā 1958. gada 30. jūnijā,

Konvencija starp Beļģiju un Austriju par spriedumu, šķīrējtiesas lēmumu un publisku aktu savstarpēju atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās, kas parakstīta Vīnē 1959. gada 16. jūnijā,

Konvencija starp Beļģiju un Itāliju par spriedumu un citu izpildāmu aktu izpildi civillietās un komercietās, kas parakstīta Romā 1962. gada 6. aprīlī,

Līgums starp Beļģiju, Nīderlandi un Luksemburgu par jurisdikciju, bankrotiem un spriedumu, šķīrējtiesas lēmumu un publisku aktu spēkā esamību un izpildi, kas parakstīts Briselē 1961. gada 24. novembrī, ciktāl tas ir spēkā.

Lapa atjaunināta: 18/03/2019

Šīs lapas dažādās valodu versijas uztur attiecīgās dalībvalstis. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviešanas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Eiropas Komisija neuzņemas nekādas saistības un atbildību par datiem, ko satur šis dokuments, vai informāciju un datiem, uz kuriem šajā dokumentā ir atsauces. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.

Pārstrādātā regula "Brisele I" - Bulgārija

65. panta 3. punkts – informācija par to, kā saskaņā ar dalībvalstu tiesību aktiem var noteikt regulas 65. panta 2. punktā minēto spriedumu sekas

Neattiecas.

74. pants – Valstu noteikumu un procedūru apraksts par spriedumu izpildi

Tiešo izpildi saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1215/2012 reglamentē Civilprocesa kodeksa 622. panta a) punkts:

"622. panta a) punkts (jauns, "Valsts Vēstnesis" Nr. 50/2015)

(1) Spriedums, kas pieņemts citā Eiropas Savienības dalībvalstī, ir izpildāms bez izpildraksta.

(2) Tiesu izpildītājs pēc iesaistītās puses lūguma veic izpildi, pamatojoties uz citas Eiropas Savienības dalībvalsts sprieduma kopiju, kuru autentificējusi tiesa, kas to izdevusi, un apliecību, kas izdota saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1215/2012 53. pantu.

(3) Ja tiesu izpildītājs konstatē, ka pasākumu vai rīkojumu saskaņā ar šā Kodeksa nosacījumiem nevar izpildīt, tas nosaka izpildes aizstāšanu.

(4) Citā Eiropas Savienības dalībvalstī pieņemts spriedums, ar ko nosaka provizorisku, tostarp piesardzības pasākumu, ir izpildāms saskaņā ar 1. un 2. punktu. Ja pasākumu nosaka, nezaicinot atbildēju ierasties, jāieniedz pierādījumi par tiesas sprieduma izsniegšanu.

(5) Veicot izpildi, tiesu izpildītājs izsniedz 2. punktā minētās apliecības kopiju, aicinot parādnieku brīvprātīgi izpildīt savus pienākumus. Apliecībai pievieno sprieduma, kas izdots citā Eiropas Savienības dalībvalstī, kopiju, ja tas nav izsniegts parādniekam.

(6) Parādniekam ir tiesības mēneša laikā pēc dokumenta saņemšanas iesniegt pieteikumu par izpildes noraidīšanu. Ja ir nepieciešams sprieduma tulkojums, termiņu aptur līdz brīdim, kad tas tiek sniegts parādniekam.

(7) Jebkurai pusei ir tiesības pārsūdzēt 436. pantā minēto pasākumu vai rīkojumu."

Jautājumos, kas attiecas uz izpildi, uz kuru neattiecas Regula (ES) Nr. 1215/2012, piemēro Civilprocesa kodeksa piektās daļas "Izpildes procedūra" vispārīgos noteikumus.

75. panta a) punkts – Tiesu, kam jāiesniedz sprieduma izpildes atteikuma pieteikums saskaņā ar 36. panta 2. punktu, 45. panta 4. punktu un 47. panta 1. punktu, nosaukumi un kontaktinformācija

Pieteikumu saskaņā ar 36. panta 2. punktu vai 45. panta 4. punktu iesniedz apgabaltiesā pēc pretējās puses pastāvīgās vai juridiskās adreses vai, ja šai pusei nav pastāvīgās vai juridiskās adreses Bulgārijā, pēc attiecīgās puses pastāvīgās vai juridiskās adreses. Ja attiecīgajai pusei nav pastāvīgās vai juridiskās adreses arī Bulgārijā, pieteikumu iesniedz Sofijas Pilsētas tiesā (Civilprocesa kodeksa 622. pants).

Pieteikumu saskaņā ar 47. panta 1. punktu iesniedz apgabaltiesā pēc parādnieka pastāvīgās vai juridiskās adreses vai izpildes vietas (Civilprocesa kodeksa 622. panta b) punkts).

75. panta b) punkts – Tiesu, kurās iesniedz pārsūdzību par sprieduma izpildes atteikuma lēmuma piemērošanu saskaņā ar 49. panta 2. punktu, nosaukumi un kontaktinformācija

- Bulgārijā: Sofijas Apelācijas tiesā ("Софийски апелативен съд"). Pārsūdzību iesniedz apgabaltiesā, kas izdevusi lēmumu par atteikumu izpildīt spriedumu vai kurā konstatēts, ka nav pamata sprieduma atzīšanas atteikumam.

75. panta c) punkts – Tiesu, kurās iesniedz jebkādu tālāku pārsūdzību saskaņā ar 50. pantu, nosaukumi un kontaktinformācija

Sofijas Apelācijas tiesas lēmumu pārsūdzību iesniedz Augstākajā Kasācijas tiesā (Civilprocesa kodeksa 623. panta 6. punkts).

75. panta d) punkts – Valodas, kas ir pieņemamas veidlapu tulkojumiem par spriedumiem, publiskiem aktiem un tiesas izlūgumiem

Neattiecas.

76. panta 1. punkta a) apakšpunkts – Noteikumi par valsts jurisdikciju, kas minēti 5. panta 2. punktā un 6. panta 2. punktā

Bulgārijas tiesām un citām iestādēm ir starptautiska jurisdikcija, ja prasītājs vai pieteikuma iesniedzējs ir Bulgārijas valstspiederīgais vai juridiska persona, kas reģistrēta Bulgārijas Republikā (Starptautisko privāttiesību kodeksa 4. panta 1. punkta 2. apakšpunkts).

76. panta 1. punkta b) apakšpunkts – Noteikumi par trešo personu piedalīšanos, kas minēti 65. pantā

Neattiecas.

76. panta 1. punkta c) apakšpunkts – Konvencijas, kas minētas 69. pantā

1930. gada 2. jūlijā Sofijā parakstītā Bulgārijas un Beļģijas Konvencija par dažiem tieslietu jautājumiem;

1956. gada 23. martā Sofijā parakstītais Bulgārijas Tautas Republikas un Dienvidslāvijas Federatīvās Tautas Republikas Nolīgums par savstarpēju tiesisko palīdzību, kurš joprojām ir spēkā starp Bulgāriju, Slovēniju un Horvātiju;

1958. gada 3. decembrī Sofijā parakstītais Bulgārijas Tautas Republikas un Rumānijas Tautas Republikas Līgums par tiesisko palīdzību civillietās, ģimenes lietās un krimināllietās;

1961. gada 4. decembrī Varšavā parakstītais Bulgārijas Tautas Republikas un Polijas Tautas Republikas Nolīgums par tiesisko palīdzību un tiesiskajām attiecībām civillietās, ģimenes lietās un krimināllietās;

1966. gada 16. maijā Sofijā parakstītais Bulgārijas Tautas Republikas un Ungārijas Tautas Republikas Nolīgums par tiesisko palīdzību civillietās, ģimenes lietās un krimināllietās;

1976. gada 10. aprīlī Atēnās parakstītais Bulgārijas Tautas Republikas un Grieķijas Republikas Nolīgums par tiesisko palīdzību civillietās un krimināllietās;

1976. gada 25. novembrī Sofijā parakstītais Bulgārijas Tautas Republikas un Čehoslovākijas Sociālistiskās Republikas Nolīgums par tiesisko palīdzību un tiesiskajām attiecībām civillietās, ģimenes lietās un krimināllietās;

1983. gada 29. aprīlī Nikosijā parakstītais Bulgārijas Tautas Republikas un Kipras Republikas Nolīgums par tiesisko palīdzību civillietās un krimināllietās;

1989. gada 18. janvārī Sofijā parakstītais Bulgārijas Tautas Republikas Valdības un Francijas Republikas Valdības Nolīgums par savstarpējo tiesisko palīdzību civillietās;

1990. gada 18. maijā Romā parakstītais Bulgārijas Tautas Republikas un Itālijas Republikas Nolīgums par tiesisko palīdzību un spriedumu izpildi civillietās;

1993. gada 23. maijā Sofijā parakstītais Bulgārijas Republikas un Spānijas Karalistes Nolīgums par tiesisko palīdzību civillietās;

1967. gada 20. oktobrī Sofijā parakstītais Bulgārijas Tautas Republikas un Austrijas Republikas Nolīgums par tiesisko palīdzību civillietās un dokumentos.

Lapa atjaunināta: 26/11/2021

Šīs lapas dažādās valodu versijas uztur attiecīgās dalībvalstis. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviešanas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Eiropas Komisija neuzņemas nekādas saistības un atbildību par datiem, ko satur šis dokuments, vai informāciju un datiem, uz kuriem šajā dokumentā ir atsauces. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.

Pārstrādātā regula "Brisele I" - Čehija

65. panta 3. punkts – informācija par to, kā saskaņā ar dalībvalstu tiesību aktiem var noteikt regulas 65. panta 2. punktā minēto spriedumu sekas

Neattiecas.

75. panta a) punkts – Tiesu, kam jāiesniedz sprieduma izpildes atteikuma pieteikums saskaņā ar 36. panta 2. punktu, 45. panta 4. punktu un 47. panta 1. punktu, nosaukumi un kontaktinformācija

Rajona tiesām ir materiālā piekritība.

Rajona tiesu, kurai ir teritoriālā piekritība, nosaka šādi:

Ja sprieduma izpilde jau ir norīkota, teritoriālā piekritība ir tiesai, kas izdod un izpilda rīkojumu. Valsts tiesu piekritības noteikumi, kas reglamentē spriedumu izpildi, ir izklāstīti Likumā Nr. 99/1963, Civilprocesa kodeksā (252. pants).

Ja sprieduma īstenošana (*exekuce*) jau ir norīkota, teritoriālā piekritība ir tiesai, kas norīko īstenošanu (izpildes tiesa (*exekuční soud*)). Noteikumi, kas reglamentē izpildes tiesas noteikšanu, ir izklāstīti Likumā Nr. 120/2001 par tiesu izpildītājiem un izpildes pasākumiem (izpildes kodekss (*exekuční řád*)) (45. pants).

Ja sprieduma izpilde vai īstenošana nav norīkota, piekritība tiesvedībā ir tiesai, kas būtu kompetenta izpildīt lēmumu (skat. 1. punktu iepriekš) vai kas būtu izpildes tiesa (skat. 2. punktu).

Visu rajona tiesu saraksts ar atjauninātu kontaktinformāciju ir pieejams [Tieslietu ministrijas tīmekļa vietnē](#).

75. panta b) punkts – Tiesu, kurās iesniedz pārsūdzību par sprieduma izpildes atteikuma lēmuma piemērošanu saskaņā ar 49. panta 2. punktu, nosaukumi un kontaktinformācija

Pārsūdzību iesniedz tiesā, kuras lēmumu apstrīd (Šī tiesa nodod pārsūdzību tiesai, kas ir kompetenta to izskatīt).

Apgabaltiesas ir kompetentas par apelācijas procesa priekšmetu. Teritoriālā piekritība ir apgabaltiesai, kuras jurisdikcijā atrodas rajona tiesa, kas pieņēmusi lēmumu par pieteikumu atteikt sprieduma izpildi (vai atzīšanas vai atzīšanas atteikuma tiesvedībā).

75. panta c) punkts – Tiesu, kurās iesniedz jebkādu tālāku pārsūdzību saskaņā ar 50. pantu, nosaukumi un kontaktinformācija

Var izmantot tikai ārkārtas korektīvus pasākumus, proti:

prasību par atcelšanu (*žaloba pro zmatečnost*) saskaņā ar Civilprocesa kodeksa Likuma Nr. 99/1963 229. pantu un turpmākajiem pantiem;

prasību atsākt tiesvedību (*žaloba na obnovu řízení*) saskaņā ar Civilprocesa kodeksa Likuma Nr. 99/1963 228. pantu un turpmākajiem pantiem;

tiesisko aizsardzību (*dovolání*) saskaņā ar Civilprocesa kodeksa Likuma Nr. 99/1963 236. pantu un turpmākajiem pantiem.

Visus minētos ārkārtas korektīvus pasākumus iesniedz tiesā, kas pieņēmusi lēmumu par pieteikumu atteikt sprieduma izpildi (vai atzīšanas vai atzīšanas atteikuma tiesvedībā) pirmajā instancē.

Tiesvedībā par tiesisko aizsardzību (*řízení o dovolání*) kompetenta ir Augstākā tiesa. Tiesa, kas pieņēmusi lēmumu pirmajā instancē, ir kompetenta izskatīt prasības par tiesvedības atsākšanu (*řízení na obnovu řízení*). Dažos gadījumos tiesa, kas pieņēmusi lēmumu pirmajā instancē, ir kompetenta izskatīt prasības par atcelšanu (*řízení o žalobě pro zmatečnost*), savukārt Apelācijas tiesa ir kompetenta citos gadījumos (skat. Civilprocesa kodeksa Likuma Nr. 99/1963 235. panta a) punktu).

75. panta d) punkts – Valodas, kas ir pieņemamas veidlapu tulkojumiem par spriedumiem, publiskiem aktiem un tiesas izlūgumiem

Slovāku valoda.

76. panta 1. punkta a) apakšpunkts – Noteikumi par valsts jurisdikciju, kas minēti 5. panta 2. punktā un 6. panta 2. punktā

Likums Nr. 91/2012 par starptautiskajām privāttiesībām, jo īpaši Likuma 6. pants.

76. panta 1. punkta b) apakšpunkts – Noteikumi par trešo personu piedalīšanos, kas minēti 65. pantā

Neattiecas.

76. panta 1. punkta c) apakšpunkts – Konvencijas, kas minētas 69. pantā

1976. gada 25. novembrī Sofijā parakstītais Bulgārijas Tautas Republikas un Čehoslovārijas Sociālistiskās Republikas Nolīgums par tiesisko palīdzību un tiesiskajām attiecībām civillietās, ģimenes lietās un krimināllietās;

1982. gada 23. aprīlī Nikosijā parakstītais Čehoslovārijas Sociālistiskās Republikas un Kipras Republikas Līgums par tiesisko palīdzību civillietās un krimināllietās;

1980. gada 22. oktobrī Atēnās parakstītais Čehoslovārijas Sociālistiskās Republikas un Grieķijas Republikas Līgums par tiesisko palīdzību civillietās un krimināllietās;

1987. gada 4. maijā Madridē parakstītais Čehoslovārijas Sociālistiskās Republikas un Spānijas Karalistes Līgums par tiesisko palīdzību un civillietās pieņemto tiesas spriedumu atzīšanu un izpildi;

1984. gada 10. maijā Parīzē parakstītais Čehoslovārijas Sociālistiskās Republikas valdības un Francijas Republikas valdības Līgums par tiesisko palīdzību un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās, ģimenes lietās un komercietās;

1989. gada 28. martā Bratislavā parakstītais Čehoslovārijas Sociālistiskās Republikas un Ungārijas Tautas Republikas Līgums par tiesisko palīdzību un tiesiskajām attiecībām civillietās, ģimenes lietās un krimināllietās;

1985. gada 6. decembrī Prāgā parakstītais Čehoslovārijas Sociālistiskās Republikas un Itālijas Republikas Līgums par tiesisko palīdzību civillietās un krimināllietās;

1987. gada 21. decembrī Varšavā parakstītais Čehoslovārijas Sociālistiskās Republikas un Polijas Tautas Republikas Līgums par tiesisko palīdzību un tiesiskajām attiecībām civilajās, ģimenes, darba un krimināllietās, ko piemēro ar 2003. gada 30. oktobrī Mojmirovcē parakstīto Čehijas Republikas un Polijas Republikas Līgumu, ar kuru groza un papildina 1987. gada 21. decembrī Varšavā parakstīto Čehoslovārijas Sociālistiskās Republikas un Polijas Tautas Republikas Līgumu par tiesisko palīdzību un tiesiskajām attiecībām civilajās, ģimenes, darba un krimināllietās;

1927. gada 23. novembrī Lisabonā parakstītā Čehoslovārijas Republikas un Portugāles Konvencija par tiesas spriedumu atzīšanu un izpildi;

1994. gada 11. jūlijā Bukarestē parakstītais Rumānijas un Čehijas Republikas Līgums par tiesisko palīdzību civillietās;

1964. gada 20. janvārī Beļgradā parakstītais Čehoslovārijas Sociālistiskās Republikas un Dienvidslāvijas Sociālistiskās Federatīvās Republikas Līgums par tiesiskajām attiecībām civillietās, ģimenes lietās un krimināllietās;

1992. gada 29. oktobrī Prāgā parakstītais Slovākijas Republikas un Čehijas Republikas Līgums par tiesisko palīdzību, ko sniedz tiesu iestādes, un dažu veidu tiesiskajām attiecībām civillietās un krimināllietās.

Lapa atjaunināta: 14/04/2021

Šīs lapas dažādās valodu versijas uztur attiecīgās dalībvalstis. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Eiropas Komisija neuzņemas nekādas saistības un atbildību par datiem, ko satur šis dokuments, vai informāciju un datiem, uz kuriem šajā dokumentā ir atsauces. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.

Pārstrādātā regula "Brisele I" - Vācija

65. panta 3. punkts – informācija par to, kā saskaņā ar dalībvalstu tiesību aktiem var noteikt regulas 65. panta 2. punktā minēto spriedumu sekas

1. Kā vispārīgi varētu raksturot trešās personas paziņojumu (TPP)?

Trešās personas paziņojumu (TPP) izmanto, lai oficiāli paziņotu par notiekošu tiesvedību (sākotnējā tiesvedība – *Vorprozess*) trešajām personām, kas nav tiesvedības puses. Trešās personas paziņojums tiek sniegts, nododot tiesai rakstisku dokumentu, kas pēc tam oficiāli tiek izsniegts TPP saņēmējam. Trešā persona var izvēlēties, vai pievienoties tiesvedībai. Trešā persona, kas iestājas lietā, nekļūst par tiesvedības pusi, bet ir tikai persona, kas iestājusies lietā un kuras paziņojumi un darbības nedrīkst būt pretrunā galvenās puses paziņojumiem un darbībām. Personai, kas iestājusies lietā, nevar prasīt atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

2. Kādas ir spriedumu galvenās sekas personām, kas saņēmušas TPP?

Trešās personas paziņojums paredz, ka esošās (sākotnējās) tiesvedības pusei ir pamats paredzēt nelabvēlīgu rezultātu, taču tai ir arī pamats sagaidīt, ka gadījumā, ja rezultāts ir nelabvēlīgs, tā varēs celt prasību par zaudējumu atlīdzību pret trešo personu vai iesniegt prasību pret trešo personu saskaņā ar garantiju. Tādējādi pusei, kas izdod trešās personas paziņojumu, ir interese gūt uzvaru sākotnējā tiesvedībā (un šeit var palīdzēt persona, kas iestājusies lietā) vai – ja sākotnējā tiesvedībā ir ciests zaudējums – saņemt zaudējumu atlīdzību, uzvarot turpmākā tiesvedībā (*Folgeprozess*) pret trešo personu. Ja trešā persona atbalsta personu, kas sniegusi paziņojumu, trešajai personai ir jāpieņem lieta tāda, kāda tā ir. Tā var izvirzīt prasības pamatus un iesniegt procesuālos dokumentus, ja vien tā nedara neko, kas ir pretrunā galvenajai pusei. Ja trešā persona atsakās pievienoties tiesvedībai vai neņem nostāju, tiesvedība turpinās, neņemot vērā trešo personu. Ja puse, kas izdevusi paziņojumu, pēc tam ierosina tiesvedību pret trešo personu, trešajai personai nav tiesību apgalvot, ka sākotnējā tiesvedībā pieņemtais lēmums ir nepareizs. Tas nozīmē, ka turpmākajā tiesvedībā sākotnējās tiesvedības konstatējums par labu pusei, kas izdevusi trešās personas paziņojumu, tiks uzskatīts par saistošu.

3. Trešās personas paziņojums neietekmē sākotnējās tiesvedības lēmuma juridisko pamatojumu.

4. Sākotnējās tiesvedības rezultāts nav saistošs, ja personai, kas iestājusies lietā, prasības pamatus iestāšanās laikā liegusi izvirzīt vai nu tiesvedības valsts, vai galvenās puses paziņojumi un rīcība.

5. Trešās personas paziņojuma sekas ir spēkā neatkarīgi no tā, vai trešā persona pievienojas sākotnējai tiesvedībai.

6. Trešās personas paziņojums neietekmē attiecības starp trešo personu un tās puses pretinieku, kas sniegusi trešās personas paziņojumu, ja vien trešā persona neiestājas lietā pretinieka atbalstam.

75. panta a) punkts – Tiesu, kam jāiesniedz sprieduma izpildes atteikuma pieteikums saskaņā ar 36. panta 2. punktu, 45. panta 4. punktu un 47. panta 1. punktu, nosaukumi un kontaktinformācija

- Vācijā: *Landgericht*.

75. panta b) punkts – Tiesu, kurās iesniedz pārsūdzību par sprieduma izpildes atteikuma lēmuma piemērošanu saskaņā ar 49. panta 2. punktu, nosaukumi un kontaktinformācija

- Vācijā: *Oberlandesgericht*.

75. panta c) punkts – Tiesu, kurās iesniedz jebkādu tālāku pārsūdzību saskaņā ar 50. pantu, nosaukumi un kontaktinformācija

- Vācijā *Bundesgerichtshof*.

75. panta d) punkts – Valodas, kas ir pieņemamas veidlapu tulkojumiem par spriedumiem, publiskiem aktiem un tiesas izlīgumiem

Neattiecas.

76. panta 1. punkta a) apakšpunkts – Noteikumi par valsts jurisdikciju, kas minēti 5. panta 2. punktā un 6. panta 2. punktā

- Vācijā: Civilprocesa kodeksa (*Zivilprozessordnung*) 23. pants.

76. panta 1. punkta b) apakšpunkts – Noteikumi par trešo personu piedalīšanos, kas minēti 65. pantā

- Vācijā: Civilprocesa kodeksa 68. un 72.-74. pants.

76. panta 1. punkta c) apakšpunkts – Konvencijas, kas minētas 69. pantā

Konvencija starp Vāciju un Itāliju par spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās, kas parakstīta Romā 1936. gada 9. martā;

Konvencija starp Vāciju un Beļģiju par spriedumu, šķīrējtiesas lēmumu un publisku aktu savstarpēju atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās, kas parakstīta Bonnā 1958. gada 30. jūnijā;

Konvencija starp Vāciju un Austriju par spriedumu, izlīgumu un publisku aktu savstarpēju atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās, kas parakstīta Vīnē 1959. gada 6. jūnijā;

Konvencija starp Apvienoto Karalisti un Vācijas Federatīvo Republiku par spriedumu savstarpēju atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās, kas parakstīta Bonnā 1960. gada 14. jūlijā;

Konvencija starp Nīderlandi un Vāciju par spriedumu un citu izpildāmu aktu savstarpēju atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās, kas parakstīta Hāgā 1962. gada 30. augustā;

Konvencija starp Vāciju un Grieķiju par spriedumu, izlīgumu un publisku aktu savstarpēju atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās, kas parakstīta Atēnās 1961. gada 4. novembrī;

Konvencija starp Spāniju un Vācijas Federatīvo Republiku par spriedumu, izlīgumu un izpildāmu publisku aktu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās, kas parakstīta Bonnā 1983. gada 14. novembrī.

Lapa atjaunināta: 28/06/2021

Šīs lapas dažādās valodu versijas uztur attiecīgās dalībvalstis. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Eiropas Komisija neuzņemas nekādas saistības un atbildību par datiem, ko satur šis dokuments, vai informāciju un datiem, uz kuriem šajā dokumentā ir atsauces. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.

Pārstrādātā regula "Brisele I" - Igaunija

65. panta 3. punkts – informācija par to, kā saskaņā ar dalībvalstu tiesību aktiem var noteikt regulas 65. panta 2. punktā minēto spriedumu sekas

1) Kā vispārīgi varētu raksturot trešās personas paziņojumu (TPP)?

Saskaņā ar Igaunijas procesuālajām tiesībām trešā persona var piedalīties tiesvedībā vai nu pati ar neatkarīgu iesniegumu, vai kāda no lietas dalībniekiem pusē. Ja strīda risinājums tiesā ir nelabvēlīgs konkrētai tiesvedības pusei, šī puse var iesniegt prasību pret trešo personu, lai atbrīvotu sevi no pienākuma, kas izriet no iespējamā līguma pārkāpuma, pienākuma atlīdzināt zaudējumus vai tiesiskā stāvokļa izlīdzināšanas pienākuma vai, ja tai ir pamats sagaidīt, ka trešā persona pret to iesniegs šādu prasību, tā var lūgt brīdīm, kamēr būs pabeigta lietas sagatavošana iztiesāšanai vai būs beidzies pieteikumu iesniegšanas termiņš rakstveida procedūrā, iesniegt pieteikumu tiesai, kas izskata lietu, ar lūgumu uzaicināt piedalīties lietā trešo personu. Kad lietas sagatavošana iztiesāšanai ir pabeigta, pieteikumu par trešās personas piedalīšanos tiesvedībā var iesniegt tikai pārējo pušu vai tiesas piekrišanu. Tiesa piekritīs trešās personas iesaistīšanai pēc lietas sagatavošanas iztiesāšanai pabeigšanas tikai tad, ja būs pamatots iemesls, kāpēc pieteikums par trešās personas uzaicināšanu nav iesniegts paredzētajā termiņā, un ja pēc tiesas ieskatiem trešās personas piedalīšanās ir nepieciešama lietas izskatīšanai. Tiesa izsniedz paziņojumu trešajai personai, informē otru pusi par paziņojumu un nosaka termiņu, kurā tās var izteikt viedokli. Ja paziņojums atbilst likumdošanas prasībām un puse pamato nepieciešamību pievienot trešo personu, tiesa piespiež trešo personu iekļaut lietas izskatīšanā. Trešā persona, kas neiesniedz pati savu neatkarīgu iesniegumu, ir tiesvedības puse saskaņā ar Igaunijas procesuālajām tiesībām, ja tā nav neviena no pārējām tiesvedības pusēm (prasītājs vai atbildētājs). Ja izrādās, ka trešā persona ir pievienota tiesvedībai vai iejaukusies tiesvedībā bez pamatojuma, tiesa var likt to izslēgt no

tiesvedības. Trešā persona, kas neiesniedz neatkarīgu iesniegumu un tiek pievienota vai iestājas lietā pieteikuma iesniedzēja vai atbildētāja pusē, domājams, atbalsta attiecīgā lietas dalībnieka nostāju, proti, izvirza argumentus šīs puses atbalstam un ir ieinteresēta šīs puses panākumos. Trešā persona, kas neiesniedz neatkarīgu iesniegumu, var veikt visus procesuālos pasākumus, izņemot tos, kurus var veikt tikai pieteikuma iesniedzējs vai atbildētājs; tas ietver lietā pieņemto lēmumu pārsūdzēšanu. Trešās puses pieteikumam, sūdzībai vai procesuālajam aktam procesā ir juridisks spēks tikai tad, ja tas nav pretrunā pieteikuma iesniedzēja vai atbildētāja, kura pusē trešā persona piedalās tiesvedībā, pieteikumam, sūdzībai vai aktam. Iesniedzot sūdzību vai veicot jebkādu citu procesuālu darbību, uz trešo personu attiecas tāds pats termiņš kā uz pieteikuma iesniedzēju vai atbildētāju, kura pusē tā piedalās tiesvedībā, ja vien likumā nav noteikts citādi.

2) Kādas ir spriedumu galvenās sekas personām, kas saņēmušas TPP?

Ja kāda puse iesniedz pieteikumu par trešās personas pievienošanu, bet tiesa šo personu nepievieno procesam vai persona tiek izslēgta no trešās personas procesa, šai personai nolēmums pamata lietā nav juridiski saistošs.

Ja puse iesniedz pieteikumu par personas kā trešās personas pievienošanu un šī persona tiek pievienota procesam kā trešā persona, šī trešā persona attiecībā uz pieteikuma iesniedzēju vai atbildētāju, no kura puses tā iestājusies vai ir pievienota lietā, nevar procesā, kas seko pamata lietai, pajauties uz apstākli, ka lietā pieņemta nolēmuma rezolūcija bija nepareiza vai ka apstākļi bija nepareizi noteikti. Ja lietas dalībnieks ierosina tiesvedību pret trešo personu, kas neiesniedz neatkarīgu iesniegumu, un atsaucas uz iepriekšējo procesu, trešā persona var arī izvirzīt iebildumu, ko tā izvirzīja procesā kā trešā persona, un kas ir pretrunā lietas dalībnieka apgalvojumiem. Trešā persona var arī iebilst, ka tā nevarēja iesniegt pieteikumu, iebildumus, pierādījumus vai sūdzību, jo tā iestājās vai tika pievienota lietai pārāk vēlu vai nevarēja tos iesniegt sakarā ar paziņojumiem vai prasībām, ko iesniedza pieteikuma iesniedzējs vai atbildētājs, kura pusē tā piedalījās procesā. Tā var arī iebilst, ka pieteikuma iesniedzējs vai atbildētājs, trešajai personai nezinot, neiesniedza pieteikumu, iebildumus, pierādījumus vai sūdzību tīši vai rupjas neuzmanības dēļ.

3) Vai pamata lietā veiktajam juridiskajam novērtējumam ir juridiski saistošs spēks?

Ja puse ir iesniegusi pieteikumu par trešās personas pievienošanu, bet tiesa šo personu nav pievienojusi procesam vai persona ir izslēgta no trešās personas procesa, pamata lietas nolēmums nav juridiski saistošs, tostarp attiecībā uz juridisko novērtējumu.

4) Vai ir juridiski saistošs spēks konstatētajiem faktiem, kurus trešā persona nevarēja apstrīdēt pamata lietā, piemēram, jo puses tos neapstrīdēja?

Tiesas konstatētie fakti trešajai personai nav juridiski saistoši, ja trešā persona nevarēja tos apstrīdēt, jo citas puses tos neapstrīdēja, vai ja puse, kuras labā trešā persona tika pievienota procesam, nepiekrita trešās personas apstrīdētajiem faktiem.

5) Vai TPP ir sekas neatkarīgi no tā, vai trešā persona ir pievienojusies pamata lietā?

Saskaņā ar Igaunijas procesuālajām tiesībām trešā persona var pievienoties tiesvedībai vai iestāties tiesvedībā pati pēc sava pieteikuma. Tiesa ar rīkojumu lemj par trešās personas pievienošanas tiesvedībai vai iestāšanās tiesvedībā. Puse vai trešā persona var pārsūdzēt tiesas rīkojumu, ar ko atļauj vai noraida trešās personas iestāšanos tiesvedībā, pievieno trešo personu tiesvedībai vai noraida šādu pievienošanu, vai izslēdz trešo personu no tiesvedības. Apgabaltiesas lēmumu par rajona tiesas nolēmuma pārsūdzību nevar pārsūdzēt Augstākajā tiesā.

6) Vai TPP ietekmē saikni starp trešo personu un paziņotās puses pretinieku?

Ja puse iesniedz pieteikumu par trešās personas pievienošanu tiesvedībai, bet tiesa nepievieno šo trešo personu tiesvedībai, tas neietekmē attiecības starp pusi, kas iesniedz pieteikumu, un pretējo pusi.

Ja puse iesniedz pieteikumu par trešās personas pievienošanu un šī persona tiek pievienota procesam kā trešā persona, šī trešā persona attiecībā uz pieteikuma iesniedzēju vai atbildētāju, no kura puses tā iestājusies vai ir pievienota lietā, nevar procesā, kas seko pamata lietai, pajauties uz apstākli, ka lietā pieņemta nolēmuma rezolūcija bija nepareiza vai ka apstākļi bija nepareizi noteikti.

Trešās personas pievienošanu bez neatkarīga iesnieguma un ar to saistītās sekas reglamentē Civilprocesa kodeksa 214. un 216. pants.

75. panta a) punkts – Tiesu, kam jāiesniedz sprieduma izpildes atteikuma pieteikums saskaņā ar 36. panta 2. punktu, 45. panta 4. punktu un 47. panta 1. punktu, nosaukumi un kontaktinformācija

Rajona tiesas

75. panta b) punkts – Tiesu, kurās iesniedz pārsūdzību par sprieduma izpildes atteikuma lēmuma piemērošanu saskaņā ar 49. panta 2. punktu, nosaukumi un kontaktinformācija

Apgabaltiesas ar tās rajona tiesas starpniecību, kuras nolēmums tiek apstrīdēts apelācijas kārtībā.

75. panta c) punkts – Tiesu, kurās iesniedz jebkādu tālāku pārsūdzību saskaņā ar 50. pantu, nosaukumi un kontaktinformācija

Augstākā tiesa.

75. panta d) punkts – Valodas, kas ir pieņemamas veidlapu tulkojumiem par spriedumiem, publiskiem aktiem un tiesas izlīgumiem

Angļu valoda.

76. panta 1. punkta a) apakšpunkts – Noteikumi par valsts jurisdikciju, kas minēti 5. panta 2. punktā un 6. panta 2. punktā

Civilprocesa kodeksa 86. pants (jurisdikcija īpašuma atrašanās vietā), ciktāl prasība nav saistīta ar šo personas īpašumu. Civilprocesa kodeksa 100. pants (prasība par standarta noteikumu piemērošanas izbeigšanu), ciktāl prasība jāiesniedz tiesā, kuras teritoriālajā jurisdikcijā ir piemērots standarta termiņš.

76. panta 1. punkta b) apakšpunkts – Noteikumi par trešo personu piedalīšanos, kas minēti 65. pantā

Civilprocesa kodeksa 212.-216. pants.

76. panta 1. punkta c) apakšpunkts – Konvencijas, kas minētas 69. pantā

1992. gada 11. novembrī Tallinā parakstītais Līgums par tiesisko palīdzību un tiesiskajām attiecībām starp Latvijas Republiku, Igaunijas Republiku un Lietuvas Republiku;

1998. gada 27. novembrī Tallinā parakstītā Igaunijas Republikas un Polijas Republikas Konvencija par tiesisko palīdzību un tiesiskajām attiecībām civillietās, darbtiesiskajās lietās un krimināllietās.

Lapa atjaunināta: 21/10/2021

Šīs lapas dažādās valodu versijas uztur attiecīgās dalībvalstis. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Eiropas Komisija neuzņemas nekādas saistības un atbildību par datiem, ko satur šis dokuments, vai informāciju un datiem, uz kuriem šajā dokumentā ir atsauces. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.

Pārstrādātā regula "Brisele I" - Horvācija

65. panta 3. punkts – informācija par to, kā saskaņā ar dalībvalstu tiesību aktiem var noteikt regulas 65. panta 2. punktā minēto spriedumu sekas

Trešajām personām, kas nav strīdā iesaistītā puse, paziņo par strīda tiesvedību, lai informētu, ka pieņemtajam nolēmumam uz tām var būt tiesas juridiskas sekas. Ja pieteikuma iesniedzējam vai atbildētājam ir pienākums paziņot trešajai personai par ierosināto tiesvedību, lai panāktu noteiktas civiltiesiskas sekas, tas var to darīt jebkurā laikā pirms galīgā lēmuma pieņemšanas procesā, iesniedzot iesniegumu civillietu tiesā un norādot iemeslu un procesa stadiju. Pusei, kas sniedz paziņojumu par tiesvedību trešajai personai, pēc tam nav tiesību izmantot šo faktu, lai lūgtu apturēt tiesvedību, pagarināt termiņu vai atlikt tiesas sēdi.

Trešajai personai, kurai ir likumīga interese attiecībā uz kādas puses uzvaru tiesvedībā, ir tiesības, bet ne pienākums pievienoties šai pusei. Ja šī trešā persona nolemj iestāties lietā, tā iesniedz paziņojumu par iestāšanos vai nu tiesas sēdes laikā, vai ar rakstisku iesniegumu abām pusēm. Trešā persona, kas pievienojas tiesvedībai, nekļūst par tiesvedības pusi, bet iegūst personas, kas iestājusies lietā, statusu, kurai ir jāpieņem tiesvedības stadija iestāšanās brīdī; personas, kas iestājusies lietā, rīcība nedrīkst būt pretrunā tās puses rīcībai, kurai tā pievienojas.

Horvātijas tiesību akti paredz trīs iestājpersonu veidus: parastā iestājpersona, iestājpersona, kurai ir vienīgās līdztiesīgās tiesvedības puses statuss (sprieduma tiesiskās sekas vienlīdz attiecas uz iestājpersonu un procesa pusi), un *sui generis* iestājpersona (valsts advokāta un sociālo pakalpojumu centra iestāšanās procesā). Ja iestājpersonas veids nav minēts, uzskatāms, ka tā ir parastā iestājpersona.

Galīgais lēmums, kas pieņemts tiesvedībā, par kuru ir paziņots trešajai personai vai kurā tā ir piedalījies kā iestājpersona, rada īpašas juridiskās sekas šai trešajai personai, ko parasti dēvē par intervences sekām. Trešās personas var veiksmīgi novērst šīs sekas, iesniedzot pretenziju, ko dēvē par *exceptio male gestī vel conducti processus*. Līdz ar to, ja tiek uzsākta tiesvedība pret trešo personu, kurai tika paziņots par tiesvedību vai kas piedalījās attiecīgajā strīdā, šai trešajai personai, izskatot strīdu ar pusi, kurai tā pievienojas iepriekšējā procesā, nav tiesību jaunajā tiesvedībā apgalvot, ka strīds, kas tika iesniegts tiesā minētajā procesā, nav atrisināts pareizi. Tomēr galīgajam lēmumam attiecībā uz iestājpersonu nebūs absolūta autoritāte.

Līdz ar to, ja puse ir veikusi procesuālas darbības, zinot, ka tās varētu pasliktināt šīs personas procesuālo stāvokli, vai ja tā nav veikusi procesuālas darbības zinot, ka (pamatojoties uz tās rīcībā esošajiem argumentiem) tās varētu uzlabot šīs personas procesuālo stāvokli, vai ja persona novērš tādu savas iestājpersonas veikto procesuālo darbību, kas varētu būt labvēlīga, procesuālo nozīmīgumu, vai veic darbības, kas ir pretrunā minētajām procesuālajām darbībām, šajā gadījumā iepriekš pieņemtā galīgā lēmuma strīdā starp pusi, kurai iestājpersona pievienojas, un pretējo pusi intervences sekas attiecībā uz bijušo iestājpersonu var apstrīdēt.

Tiek uzskatīts, ka personai, kas iestājusies lietā, bija atļauts tiesvedībā veikt tādas darbības, kas varētu sekmēt pozitīvu rezultātu lietā, ja vien attiecībā uz iebildumu, ko iesniegusi iepriekšējā iestājpersona, nav konstatēts citādi.

Paziņojumam ir procesuāla rakstura un civiltiesiskas sekas. Puse, kas sniegusi paziņojumu, turpmākajā tiesvedībā pret trešo personu, kurai sniegts paziņojums, var atsaukties uz galīgā sprieduma "intervences sekām" neatkarīgi no tā, vai trešā persona pievienojas lietā kā iestājpersona (piemēram, ja pārkāpuma izdarītājs nav kā iestājpersona piedalījies tiesvedībā starp cietušo un apdrošinātāju, lai gan apdrošinātājs lūdza to darīt, tas nedrīkst izvirzīt iebildumus pret viņu vērstajā apdrošinātāja regresa prasībā, ko tas varēja izvirzīt tiesvedībā starp apdrošinātāju un cietušo). Paziņojumam ir nozīme arī, pārtraucot laika periodu, pēc kura lietai iestājas noilgums, atliekot termiņus un iesniedzot prasības par atbildību, pamatojoties uz defektu.

Tas, ka trešajai personai ir paziņots par tiesvedību, neietekmē attiecības starp šo trešo personu un puses pretinieku, ko pievienojusi iestājpersona, izņemot gadījumus, kad trešā persona nolemj pievienoties tiesvedībai kā iestājpersona.

74. pants — Valstu noteikumu un procedūru apraksts par spriedumu izpildi

Izpildes procedūru Horvātijā reglamentē Izpildes likums (*Ovršni zakon*) (*Narodne novine* (NN; Horvātijas Republikas Oficiālais Vēstnesis) Nr. 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17; turpmāk tekstā – "IL").

Minētais likums nosaka kārtību, kādā tiesas izpilda prasības, pamatojoties uz izpildes instrumentiem (izpildes procedūra (*ovršni postupak*)). Finanšu aģentūra (*Financijska agencija*; turpmāk tekstā – "FINA") – juridiska persona, kas veic izpildi saskaņā ar IL un tiesību aktiem, kas reglamentē izpildi attiecībā uz finanšu līdzekļiem, darba devēji, Horvātijas Pensiju apdrošināšanas institūts un citas likumā noteiktās struktūras arī piedalās izpildes procesā.

Pašvaldību tiesas (*općinski sudovi*) arī ir faktiski kompetentas piespriest izpildi, izņemot gadījumus, kad šis jautājums ir skaidri uzticēts citai tiesai, iestādei vai personai. Tiesas, kas ir kompetentas piespriest izpildi, ir tiesīgas rīkoties arī attiecībā uz izpildes rīkojumu un citu lēmumu, ko tās pieņēmušas, atbildot uz izpildes priekšlikumu, pārsūdzībām. IL norādītā teritoriālā piekritība ir ekskluzīva (piemēram, teritoriālā piekritība attiecībā uz nolēmumu par izpildes priekšlikumu par nekustamo īpašumu un šādas izpildes īstenošanu ir tiesai, kuras teritorijā nekustamais īpašums atrodas).

Pirmās un otrās instances izpildes procesu vada un attiecīgos lēmumus pieņem viens tiesnesis, izņemot gadījumus, kad IL ir paredzēts, ka procesu vada un attiecīgos lēmumus pieņem notārs.

Procesu ierosina izpildes kreditors, kurš iesniedz izpildes priekšlikumu kompetentajai tiesai, pamatojoties uz izpildes instrumentu. Izņēmums ir tad, ja izpildes kreditors iesniedz pieprasījumu par tiešo piedziņu FINA, pamatojoties uz izpildes instrumentu (piemēram, galīgo tiesas spriedumu). Tas ir pieļaujams tikai izpildes gadījumā attiecībā uz izpildes parādnieka naudas prasījumu (naudas prasījuma tiešā piedziņa). Šajā gadījumā FINA nevis pieņem lēmumu par izpildi, bet nosūta kreditora pieprasījuma kopiju kopā ar visu informāciju izpildes parādniekam.

Izpildes priekšmets ir kustama manta un tiesības, attiecībā uz kurām prasījuma izpildes nolūkā tiesību akti paredz iespēju veikt piedziņu. Izpildes līdzekļi ir izpildes darbības, drošības pasākumi vai tādu darbību vai pasākumu sistēma, ko izmanto, lai saskaņā ar tiesību aktiem izpildītu vai nodrošinātu prasījumu. Tiesa piespriež izpildi, izmantojot izpildes priekšlikumā norādītos līdzekļus, attiecībā uz tajā minētajiem subjektiem. Ja izpildes priekšlikumā ir minēti vairāki līdzekļi vai subjekti, tiesa, izpildot parādnieka pieprasījumu, ierobežo izpildi, izmantojot tikai dažus no minētajiem līdzekļiem vai subjektiem, ja ar tiem pietiek, lai izpildītu prasību.

Jautājums par to, vai kustamas mantas vai tiesību objekts var būt izpildes priekšmets, un vai izpilde attiecībā uz noteiktu kustamas mantas vai tiesību objektu ir ierobežota, ir apsverams, ņemot vērā apstākļus, kas bija spēkā brīdī, kad tika iesniegts izpildes priekšlikums.

IL 212. pantā ir paredzēti īpaši izpildes noteikumi attiecībā uz līdzekļiem, kas ir atbrīvoti no piedziņas vai kuru piedziņa ir ierobežota, turklāt IL 241. un

242. pantā ir paredzēti īpaši noteikumi par izņēmumiem un ierobežojumiem saistībā ar juridisku personu mantu. Viens no izpildes procedūras pamatprincipiem ir tas, ka ja tiesa veic izpildes vai drošības pasākumus, tai ir jāņem vērā izpildes parādnieka gods un jānodrošina, ka izpildes nelabvēlīgā ietekme uz izpildes parādnieku tiek samazināta līdz minimumam.

Ja IL nav noteikts citādi, pirmās instances lēmumu vai pārsūdzēt. Pieļaujama, savlaicīgi iesniegta pārsūdzība attiecībā uz tiesas nolēmumu par izpildi, pamatojoties uz izpildes instrumentu, neatliek izpildi. Pārsūdzība jāiesniedz astoņu dienu laikā pēc pirmās instances lēmuma pieņemšanas brīža, ja vien IL nenosaka citādi, vai trīs dienu laikā, ja ir strīds par vekseliem vai čekiem.

Visām prasībām, kas apmierinātas, pieņemot galīgo tiesas lēmumu, citas kompetentās valsts iestādes lēmumu, ar izlīgumu tiesā vai citā kompetentajā iestādē vai notariālu aktu, noilgums iestājas pēc 10 gadiem. Tas attiecas arī uz prasībām, kurām citos gadījumos tiesību aktos ir paredzēts īsāks noilguma termiņš.

Prasībām, kas noraidītas, pieņemot galīgo tiesas lēmumu, citas kompetentās valsts iestādes lēmumu, ar izlīgumu tiesā vai citā kompetentajā iestādē vai notariālu aktu, noilgums iestājas pēc pieciem gadiem, izņemot gadījumus, kad tiesību aktos ir paredzēts cits noilguma termiņš.

Triju gadu noilguma termiņš no maksājuma termiņa iestāšanās brīža ir spēkā attiecībā uz prasībām par periodiskiem maksājumiem, kas jāveic reizi gadā vai biežāk, neatkarīgi no tā, vai ir periodiskas papildprasības, piemēram, prasības, kas attiecas uz procentiem, vai periodiskas prasības, kas attiecas uz pašām tiesībām, piemēram, uzturlīdzekļu prasības. Tas pats attiecas uz ikgadējiem maksājumiem, ar ko sedz pamatsummu un procentus vienādos, iepriekš noteiktos periodiskos maksājumos, bet neattiecas uz atmaksas maksājumiem, kas tiek veikti pa daļām, un citiem daļējas izpildes gadījumiem.

Tiesībām, no kurām izriet periodiskas prasības, noilgums iestājas pēc pieciem gadiem, sākot no brīža, kad iestājas vecākās neizpildītās prasības izpildes pienākums. Tiesībām, kas paredzētas likumā attiecībā uz uzturlīdzekļiem, nav noilguma.

Savstarpējām prasībām, kas izriet no komerciāliem līgumiem par preču vai pakalpojumu tirdzniecību, t.i. līgumiem par preču vai pakalpojumu tirdzniecību, kas noslēgti starp tirgotāju un publisko tiesību subjektu, kā arī kompensācijas prasībām par izmaksām, kas radušās saskaņā ar šiem līgumiem, noilgums iestājas pēc trim gadiem. Noilguma termiņš attiecas atsevišķi uz katru gadījumu, kad ir piegādātas preces, veikti darbi vai sniegti pakalpojumi. Prasībām saistībā ar nomas maksu neatkarīgi no tā, vai tā tiek maksāta periodiski vai vienā kopējā maksājumā, noilgums iestājas pēc trim gadiem. Prasībām par zaudējumu atlīdzību noilgums iestājas pēc trim gadiem no brīža, kad cietušais uzzina par zaudējumiem un par personu, kas nodarījusi zaudējumus. Jebkurā gadījumā šādām prasībām noilgums iestājas piecus gadus pēc zaudējumu rašanās. Ja zaudējumi radušies noziedzīga nodarījuma rezultātā un kriminālvajāšanai tiek noteikts ilgāks noilguma periods, prasībai par zaudējumu atlīdzību, kas vērsta pret atbildīgo personu, noilgums iestājas kriminālvajāšanas noilguma perioda beigās.

Prasībām attiecībā uz elektroenerģijas un siltuma, gāzes, ūdens, dūmvada tīrīšanas un uzkopšanas pakalpojumu sniegšanu noilgums iestājas pēc viena gada gadījumā, ja pakalpojums tika sniegts māsaimniecības, radiostacijas vai radio un televīzijas stacijas vajadzībām, radio uztvērēja un televizora izmantošanai. Viena gada noilguma termiņš attiecas arī uz prasībām par pasta, telegrāfa un telefona pakalpojumiem tālruņu un pastkastīšu izmantošanai, kā arī citām ar šo pakalpojumu saistītajām prasībām par summām, kas jāmaksā ik pēc trim mēnešiem vai biežāk, un prasībām saistībā ar preses izdevumu abonēšanu, rēķinot no perioda beigām, uz kuru attiecīgais izdevums bija pasūtīts.

Prasībām, ko saskaņā ar dzīvības apdrošināšanas līgumu iesniedz apdrošinājuma ņēmējs vai trešā persona, noilgums iestājas pēc pieciem gadiem, bet saskaņā ar citiem apdrošināšanas līgumiem iesniegtajām prasībām – pēc trim gadiem, rēķinot no pirmās dienas pēc kalendārā gada beigām, kurā prasība radās. Apdrošinātāja prasībām, kas iesniegtas saskaņā ar apdrošināšanas līgumu, noilgums iestājas pēc trim gadiem. Noilguma periods prasībai, ko apdrošinātājs iesniedz pret trešo personu, kura ir atbildīga par riska materializēšanos, sākas un beidzas tajā pašā brīdī, kad apdrošinātās personas iesniegtā prasība pret trešo personu.

75. panta a) punkts – Tiesu, kam jāiesniedz sprieduma izpildes atteikuma pieteikums saskaņā ar 36. panta 2. punktu, 45. panta 4. punktu un 47. panta 1. punktu, nosaukumi un kontaktinformācija

Horvātijas Republikā pieteikumu iesniedz kompetentajā pašvaldības tiesā civillietās un kompetentajā komercietu tiesā komercietās.

Visas pašvaldību tiesas ir kompetentas lemt par ārvalstu tiesu lēmumu atzīšanu un izpildi.

75. panta b) punkts – Tiesu, kurās iesniedz pārsūdzību par sprieduma izpildes atteikuma lēmuma piemērošanu saskaņā ar 49. panta 2. punktu, nosaukumi un kontaktinformācija

Horvātijas Republikā apelācijas sūdzību par lēmumu sakarā ar pieteikumu atteikt sprieduma izpildi iesniedz apgabaltiesā ar kompetentās pašvaldības civillietu tiesas starpniecību un Augstākajā komercietu tiesā ar kompetentās komercietu tiesas starpniecību.

75. panta c) punkts – Tiesu, kurās iesniedz jebkādu tālāku pārsūdzību saskaņā ar 50. pantu, nosaukumi un kontaktinformācija

Saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem nav tiesu, kurās var iesniegt turpmāku pārsūdzību.

75. panta d) punkts – Valodas, kas ir pieņemamas veidlapu tulkojumiem par spriedumiem, publiskiem aktiem un tiesas izlīgumiem

Neattiecas.

76. panta 1. punkta a) apakšpunkts – Noteikumi par valsts jurisdikciju, kas minēti 5. panta 2. punktā un 6. panta 2. punktā

Attiecībā uz jurisdikciju civillietās un komercietās – 46. pants Starptautisko privāttiesību likumā (*Zakon o međunarodnom privatnom pravu*) (*Narodne novine* (NN); Horvātijas Republikas Oficiālais Vēstnesis) Nr. 101/17), kas ir spēkā kopš 2019. gada 29. janvāra, nosaka, ka Horvātijas tiesām ir jurisdikcija strīdos, kuri ietver starptautisku elementu. Minētajā noteikumā ir skaidri noteikts, ka Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 12. decembra Regulu (ES) Nr. 1215/2012 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV L 351, 20.12.2012.) piemēro minētās regulas darbības jomā, un tā attiecas arī uz situācijām, kurās iesaistīti trešo valstu pilsoņi. Minētā panta 3. punktā ir paredzēta iespēja nolemt, ka jurisdikcija ir trešās valsts tiesai, izņemot gadījumus, kad Horvātijas tiesai vai citas Eiropas Savienības dalībvalsts tiesai ir ekskluzīva jurisdikcija.

76. panta 1. punkta b) apakšpunkts – Noteikumi par trešo personu piedalīšanos, kas minēti 65. pantā

Horvātijas Republikā trešās personas paziņojumu reglamentē Civilprocesa kodeksa (*Zakon o parničnom postupku*) 211. pants.

76. panta 1. punkta c) apakšpunkts – Konvencijas, kas minētas 69. pantā

1956. gada 23. martā parakstītais Nolīgums starp Dienvidslāvijas Federatīvo Tautas Republiku un Bulgārijas Tautas Republiku par savstarpēju tiesisko palīdzību;

1964. gada 20. janvārī parakstītais Līgums starp Dienvidslāvijas Sociālistisko Federatīvo Republiku un Čehoslovākijas Sociālistisko Republiku par tiesiskajām attiecībām civilajās, ģimenes un krimināllietās;

1971. gada 18. maijā parakstītā Konvencija starp Dienvidslāvijas Sociālistiskās Federatīvās Republikas valdību un Francijas Republikas valdību par spriedumu savstarpēju atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās;

1959. gada 18. jūnijā parakstītais Dienvidslāvijas Federatīvās Tautas Republikas un Grieķijas Karalistes Nolīgums par spriedumu savstarpēju atzīšanu un izpildi;

1968. gada 7. martā parakstītais Līgums starp Dienvidslāvijas Sociālistisko Federatīvo Republiku un Ungārijas Tautas Republiku par savstarpēju tiesisko palīdzību;

1960. gada 6. februārī parakstītais Līgums starp Dienvidslāvijas Federatīvo Tautas Republiku un Polijas Tautas Republiku par tiesisko palīdzību civillietās un krimināllietās;

1960. gada 18. oktobrī parakstītais Līgums starp Rumānijas Tautas Republiku un Dienvidslāvijas Federatīvo Tautas Republiku par tiesisko palīdzību;

1960. gada 3. decembrī Romā parakstītā Dienvidslāvijas Federatīvās Tautas Republikas un Itālijas Republikas Konvencija par tiesisko sadarbību civillietās un administratīvās lietās;

1954. gada 16. decembrī Vīnē parakstītais Dienvidslāvijas Federatīvās Tautas Republikas un Austrijas Republikas Līgums par tiesisko sadarbību;

1994. gada 7. februārī parakstītais Līgums starp Horvātijas Republiku un Slovēnijas Republiku par tiesisko palīdzību civillietās un krimināllietās.

Lapa atjaunināta: 29/07/2021

Šīs lapas dažādās valodu versijas uztur attiecīgās dalībvalstis. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Eiropas Komisija neuzņemas nekādas saistības un atbildību par datiem, ko satur šis dokuments, vai informāciju un datus, uz kuriem šajā dokumentā ir atsauces. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.

Pārstrādātā regula "Briesele I" - Kipra

65. panta 3. punkts – informācija par to, kā saskaņā ar dalībvalstu tiesību aktiem var noteikt regulas 65. panta 2. punktā minēto spriedumu sekas

Neattiecas.

74. pants — Valstu noteikumu un procedūru apraksts par spriedumu izpildi

Sīkāku procedūras aprakstu skatīt šeit: [Tiesas sprieduma izpildes procedūras](#).

75. panta a) punkts – Tiesu, kam jāiesniedz sprieduma izpildes atteikuma pieteikums saskaņā ar 36. panta 2. punktu, 45. panta 4. punktu un 47. panta

1. punktu, nosaukumi un kontaktinformācija

Kiprā: rajona tiesas (*Eparchiaká Dikastíria*)

Nikosijas rajona tiesa

Charalambos Mouskos Street, 1405 Nikosija, Kipra

Tālrunis: (+357) 22865518

Fakss: (+357) 22304212 / 22805330

E-pasts: chief.reg@sc.judicial.gov.cy

Limasolas rajona tiesa

8 Lord Byron Avenue, P.O. Box 54619, 3726 Limasola, Kipra

Tālrunis: (+357) 25806100 / 25806128

Fakss: (+357) 25305311

E-pasts: chief.reg@sc.judicial.gov.cy

Larnakas rajona tiesa

Artemidos Avenue, P.O. Box 40107, 6301 Larnaka, Kipra

Tālrunis: (+357) 24802721

Fakss: (+357) 24802800

E-pasts: chief.reg@sc.judicial.gov.cy

Pafosas rajona tiesa

Corner of Neophytou & Nicos Nicolaides, P.O. Box 60007, 8100 Pafosa, Kipra

Tālrunis: (+357) 26802601

Fakss: (+357) 26306395

E-pasts: chief.reg@sc.judicial.gov.cy

Famagustas rajona tiesa

2 Sotiras Street, Megaro Tzivani, 5286 Paralimni, Kipra

Tālrunis: (+357) 23730950 / 23742075

Fakss: (+357) 23741904

E-pasts: chief.reg@sc.judicial.gov.cy

75. panta b) punkts – Tiesu, kurās iesniedz pārsūdzību par sprieduma izpildes atteikuma lēmuma piemērošanu saskaņā ar 49. panta 2. punktu, nosaukumi un kontaktinformācija

Kiprā: Kipras Augstākā tiesa (*Anótato Dikastírio Kýprou*).

Augstākā tiesa

Charalambos Mouskos Street, 1404 Nikosija, Kipra

Tālrunis: (+357) 22865741

Fakss: (+357) 22304500

E-pasts: chief.reg@sc.judicial.gov.cy

75. panta c) punkts – Tiesu, kurās iesniedz jebkādu tālāku pārsūdzību saskaņā ar 50. pantu, nosaukumi un kontaktinformācija

Kiprā: Kipras Augstākā tiesa (*Anótato Dikastírio Kýprou*).

Augstākā tiesa

Charalambos Mouskos Street, 1404 Nikosija, Kipra

Tālrunis: (+357) 22865741

Fakss: (+357) 22304500

E-pasts: chief.reg@sc.judicial.gov.cy

75. panta d) punkts – Valodas, kas ir pieņemamas veidlapu tulkojumiem par spriedumiem, publiskiem aktiem un tiesas izlīgumiem

- Kiprā: grieķu un angļu valoda.

76. panta 1. punkta a) apakšpunkts – Noteikumi par valsts jurisdikciju, kas minēti 5. panta 2. punktā un 6. panta 2. punktā

- Kiprā: Tiesu likuma 21. pants (Likums Nr. 14/60).

76. panta 1. punkta b) apakšpunkts – Noteikumi par trešo personu piedalīšanos, kas minēti 65. pantā

Neattiecas.

76. panta 1. punkta c) apakšpunkts – Konvencijas, kas minētas 69. pantā

1982. gadā parakstītais Čehoslovākijas Sociālistiskās Republikas un Kipras Republikas Līgums par tiesisko palīdzību civilīetās un krimināllietās;

1981. gadā parakstītā Kipras Republikas un Ungārijas Tautas Republikas Konvencija par tiesisko palīdzību civilīetās un krimināllietās;

1984. gadā parakstītā Kipras Republikas un Grieķijas Republikas Konvencija par tiesisko sadarbību civiltiesību, ģimenes tiesību, komerciesību un krimināltiesību jomā;

1983. gadā parakstītais Kipras Republikas un Bulgārijas Tautas Republikas Nolīgums par tiesisko palīdzību civilīetās un krimināllietās;

1984. gadā parakstītais Kipras Republikas un Dienvidslāvijas Sociālistiskās Federatīvās Republikas Līgums par tiesisko palīdzību civilīetās un krimināllietās (kura tiesību pārņēma cita starpā ir arī Slovēnija);

1996. gadā parakstītā Kipras Republikas un Polijas Republikas Konvencija par tiesisko sadarbību civilīetās un krimināllietās.

Lapa atjaunināta: 08/11/2021

Šīs lapas dažādās valodu versijas uztur attiecīgās dalībvalstis. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviešus kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Eiropas Komisija neuzņemas nekādas saistības un atbildību par datiem, ko satur šis dokuments, vai informāciju un datiem, uz kuriem šajā dokumentā ir atsauces. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.

Pārstrādātā regula "Brisele I" - Latvija

65. panta 3. punkts – informācija par to, kā saskaņā ar dalībvalstu tiesību aktiem var noteikt regulas 65. panta 2. punktā minēto spriedumu sekas

Trešo personu piedalīšanos civilprocesā regulē Civilprocesa likuma (turpmāk – CPL) 78. – 81. pants. Saskaņā ar CPL 78. panta pirmo daļu par trešo personu civilprocesā var būt fiziskā vai juridiskā persona, kuras tiesības vai pienākumus pret vienu no pusēm var skart spriedums lietā. Trešās personas iesaiste tiesvedībā nolūks ir sekmēt lietas apstākļu vispusīgu noskaidrošanu un nodrošināt procesuālo ekonomiju, ļaujot trešajai personai sniegt paskaidrojumus un izteikt viedokli par prasījumu. Vienlaikus, tādās personas neiesaistīšanās procesā, kura varētu būt trešā persona uzsāktā lietā, neatņem viņai tiesības citādā veidā vai citā lietā rūpēties par savām interesēm. Tomēr jāņem vērā, ka iesaistīšanās lietā kā trešajai personai nozīmē iespēju ietekmēt pamatprasības apmierināšanu. Minētajam ir nozīme, piemēram, regresa prasības izskatīšanas gadījumā, jo Latvijas nacionālajā civilprocesuālajā regulējumā izrietošo

prasību skata tikai pēc pamatprasības jeb sākotnējās prasības izskatīšanas, un tos apstākļus, kas likti sākotnējās (pamatprasības) apmierināšanas pamatā, izrietošajā prasībā tiesa vairs nevērtē.

Trešās personas var iestāties lietā, pirms ir pabeigta lietas izskatīšana pēc būtības pirmās instances tiesā. Tās var pieaicināt piedalīties lietā arī pēc pušu vai prokurora lūguma. Trešās personas atkarībā no to ieinteresētības rakstura un pakāpes ir iedalītas: kā 1) trešās personas ar patstāvīgiem prasījumiem un 2) trešās personas bez patstāvīgiem prasījumiem.

Trešās personas, kas piesaka patstāvīgus prasījumus par strīda priekšmetu, lietā iestājas, iesniedzot prasības pieteikumu un tās patstāvīgais prasījums būtībā ir vērsti kā pret atbildētāju, tā pret prasītāju. Tām ir visas prasītāja tiesības un pienākumi (sk. CPL 79.pantu). Trešā persona ar patstāvīgiem prasījumiem atšķiras no līdzdalībniekiem prasītāja pusē jeb līdzprasītājiem, ar to, ka pēdējie savus prasījumus nekad nevērs viens pret otru. Tikmēr trešās personas prasījuma apmierināšana būtībā izslēdz prasītāja prasības apmierināšanu.

Trešās personas, kas nepiesaka patstāvīgus prasījumus par strīda priekšmetu, var iestāties lietā prasītāja vai atbildētāja pusē, ja spriedums lietā var skart šo personu tiesības vai pienākumus pret vienu no pusēm. Trešajām personām, kas nepiesaka patstāvīgus prasījumus, ir puses procesuālās tiesības un pienākumi, izņemot tiesības grozīt prasības pamatu vai priekšmetu, palielināt vai samazināt prasījumu apmēru, atteikties no prasības, atzīt prasību vai noslēgt izlīgumu, kā arī prasīt tiesas sprieduma izpildi. Iesniedzumos par trešo personu pieaicināšanu un trešo personu iesniedzumos par iestāšanos lietā prasītāja vai atbildētāja pusē norādāmi tie pamati, kuru dēļ trešās personas pieaicināmas vai pielaižamas piedalīties lietā (CPL 80.pants). Trešās personas bez patstāvīgiem prasījumiem iestāšanās lietā lielākoties saistīta ar iespējamo regresa prasību pret viņu vai saistītām prasībām, vai prasībām, kuras trešā persona pati varētu celt atkarībā no rezultāta, izskatot pamatprasību.

Līdz ar to, izrietoši no CPL 78. -81. pantā ietvertā regulējuma, spriedums tiesvedībā ar trešās personas piedalīšanos ir saistošs un sprieduma izpilde var tikt vērstā (vai trešā persona var prasīt sprieduma izpildi) vienīgi tajos gadījumos, kur trešā persona tiesvedībā piedalās ar patstāvīgiem prasījumiem. Jebkurā gadījumā spriedums attiecībā uz trešajām personām rada tiesiskās sekas tādā nozīmē, ka ar to nodibinātie apstākļi ir saistoši no izskatītās lietas (pamatlietas) izrietošajās prasībās.

74. pants — Valstu noteikumu un procedūru apraksts par spriedumu izpildi

Tiesas un ārpus tiesas nolēmumi izpildāmi pēc to stāšanās likumīgā spēkā, izņemot gadījumus, kad saskaņā ar likumu vai tiesas spriedumu tie izpildāmi nekavējoties. Ja tiesas sprieduma izpildei ir noteikts labprātīgas izpildes termiņš un spriedums nav izpildīts, tiesa izraksta izpildu rakstu pēc labprātīgas izpildes termiņa izbeigšanās. Zvērināts tiesu izpildītājs ir tiesīgs uzsākt izpildu darbības, pamatojoties uz izpildu dokumentu.

Izpildu rakstu izsniedz piedzinējam uz viņa lūguma pamata tā tiesa, kurā tajā laikā atrodas lieta. Par katru spriedumu izsniedz vienu izpildu rakstu. Ja sprieduma izpilde izdarāma dažādās vietās, spriedums kādā tā daļā izpildāms nekavējoties vai spriedums taisīts par labu vairākiem prasītājiem vai vērsti pret vairākiem atbildētājiem, pēc piedzinēja lūguma tiesa izsniedz vairākus izpildu rakstus. Izsniedzot vairākus izpildu rakstus, katrā no tiem precīzi norāda izpildes vietu vai to sprieduma daļu, kura pēc šā izpildu raksta izpildāma, bet solidārās piedziņas gadījumā — arī atbildētāju, pret kuru vērstā piedziņa pēc šā izpildu raksta.

75. panta a) punkts – Tiesu, kam jāiesniedz sprieduma izpildes atteikuma pieteikums saskaņā ar 36. panta 2. punktu, 45. panta 4. punktu un 47. panta 1. punktu, nosaukumi un kontaktinformācija

- Latvijā: rajona (pilsētas) tiesa, kuras jurisdikcijā izpildāmi minētie nolēmumi.

Pieteikumu par atzīšanu vai pieteikumu par atzīšanas atteikumu (36. panta 2. punkts un 45. pants) ir jāiesniedz rajona (pilsētas) tiesā, kuras jurisdikcijā izpildāms pieņemtais nolēmums, vai rajona (pilsētas) tiesā, kuras jurisdikcijā ir deklarēta atbildētāja dzīvesvieta, bet, ja dzīvesvieta nav deklarēta, pieteikumu iesniedz tiesā, kuras jurisdikcijā ir atbildētāja dzīvesvieta vai juridiskā adrese.

75. panta b) punkts – Tiesu, kurās iesniedz pārsūdzību par sprieduma izpildes atteikuma lēmuma piemērošanu saskaņā ar 49. panta 2. punktu, nosaukumi un kontaktinformācija

- Latvijā: apgabaltiesa ar rajona (pilsētas) tiesas starpniecību, kas pieņēmusi lēmumu.

75. panta c) punkts – Tiesu, kurās iesniedz jebkādu tālāku pārsūdzību saskaņā ar 50. pantu, nosaukumi un kontaktinformācija

Nav attiecināms.

75. panta d) punkts – Valodas, kas ir pieņemamas veidlapu tulkojumiem par spriedumiem, publiskiem aktiem un tiesas izlīgumiem

Neattiecas

76. panta 1. punkta a) apakšpunkts – Noteikumi par valsts jurisdikciju, kas minēti 5. panta 2. punktā un 6. panta 2. punktā

Latvijā:

Civilprocesa likuma 27. panta otrā daļa - Prasība pret atbildētāju, kura dzīvesvieta nav zināma vai kuram nav pastāvīgas dzīvesvietas Latvijā, ceļama pēc viņa nekustamā īpašuma atrašanās vietas vai pēc viņa pēdējās zināmās dzīvesvietas.

Civilprocesa likuma 28. panta trešā daļa - Prasību, kas izriet no personiskiem aizskārumiem, prasītājs var celt arī pēc savas deklarētās dzīvesvietas vai pēc aizskāruma nodarīšanas vietas.

Civilprocesa likuma 28. panta piektā daļa - Prasību par mantas atdošanu vai tās vērtības atlīdzināšanu prasītājs var celt arī pēc savas deklarētās dzīvesvietas.

Civilprocesa likuma 28. panta sestā daļa - Jūras prasību var celt arī pēc atbildētāja kuģa aresta vietas.

Civilprocesa likuma 28. panta devītā daļa - Prasību, kas izriet no darba tiesiskajām attiecībām, prasītājs var celt arī pēc savas deklarētās dzīvesvietas vai darbavietas.

76. panta 1. punkta b) apakšpunkts – Noteikumi par trešo personu piedalīšanos, kas minēti 65. pantā

Civilprocesa likuma 640.pants par Pieteikuma izņemšanu paredz, ka lēmumu par ārvalsts tiesas nolēmuma atzīšanu un izpildīšanu vai lēmumu par pieteikuma noraidīšanu pieņem tiesnesis vienpersoniski uz iesniegtā pieteikuma un tam pievienoto dokumentu pamata 10 dienu laikā pēc lietas ierosināšanas, neaicinot puses.

76. panta 1. punkta c) apakšpunkts – Konvencijas, kas minētas 69. pantā

1992. gada 11. novembra Līgums par tiesisko palīdzību un tiesiskajām attiecībām starp Latvijas Republiku, Igaunijas Republiku un Lietuvas Republiku, 1994. gada 23. februāra Līgums starp Latvijas Republiku un Polijas Republiku par tiesisko palīdzību un tiesiskajām attiecībām civilajās, ģimenes, darba un krimināllietās.

Lapa atjaunināta: 22/06/2021

Šīs lapas dažādās valodu versijas uztur attiecīgās dalībvalstis. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviešus kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Eiropas Komisija neuzņemas nekādas saistības un atbildību par datiem, ko satur šis dokuments, vai informāciju un datus, uz kuriem šajā dokumentā ir atsauces. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.

Pārstrādātā regula "Brisele I" - Lietuva

65. panta 3. punkts – Informācija par to, kā saskaņā ar dalībvalstu tiesību aktiem var noteikt regulas 65. panta 2. punktā minēto spriedumu sekas

1. Kā vispārīgi varētu raksturot trešās personas paziņojumu (TPP)?

Saskaņā ar Lietuvas Civilprocesa kodeksa (*Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodeksas*) 46. un 47. pantu trešajām personām ir tiesības, bet ne pienākums iesniegt neatkarīgu prasību par strīda jautājumu.

Trešajām personām, kas iesniedz neatkarīgu prasību par strīda jautājumu, ir tiesības pievienoties tiesas procesam tikai pēc savas iniciatīvas. Šīs trešās personas ir neatkarīgi lietas dalībnieki, kas nav prasītāja vai atbildētāja pusē. Trešajām personām, kas iesniedz neatkarīgas prasības, ir tiesības pievienoties procesam līdz pat kopsavilkuma uzsākšanai.

Trešajām personām, kas neiesniedz neatkarīgu prasību par strīda jautājumu, ir tiesības pievienoties tiesas procesam prasītāja vai atbildētāja pusē līdz pat kopsavilkuma uzsākšanai, ja spriedums lietā var ietekmēt viņu tiesības vai pienākumus. Tās var arī pievienot procesam pēc pušu pamatota pieprasījuma vai pēc tiesas iniciatīvas.

Trešās personas informē par ierosināto lietu un uzaicina pievienoties procesam Lietuvas tiesā, izmantojot pavēsti vai paziņojumu, tostarp nosūtot prasības kopiju. Saskaņā ar Civilprocesa kodeksa 133. panta 1. punktu lietas dalībniekus (tostarp trešās personas) informē, nosūtot pavēsti vai paziņojumu par tiesas sēdes vai individuālo procesuālo pasākumu datumu un vietu. Tomēr trešo personu informēšana par lietu ir tiesas, nevis lietas dalībnieku pienākums; lietas dalībnieki tikai norāda savos iesniegumos, ka ir nepieciešams procesam pievienot citus cilvēkus.

Trešajām personām, kas iesniedz neatkarīgu prasību, ir tādas pašas tiesības un pienākumi kā prasītājam.

Trešajām personām, kas neiesniedz neatkarīgu prasību, ir tādas pašas procesuālās tiesības (tostarp tiesības uz izdevumu atlīdzināšanu) un pienākumi kā lietas dalībniekam, izņemot tiesības grozīt prasības pamatojumu un priekšmetu, palielināt vai samazināt prasību, atsaukt prasību, atzīt prasību vai panākt izlīgumu. Tām arī nav tiesību pieprasīt tiesas sprieduma izpildi. Trešajām personām, kas neiesniedz neatkarīgu prasību, nav tiesību rīkoties pretēji tās puses interesēm, kuras pusē tās ir pievienojušās procesam.

2. Kādas ir spriedumu galvenās sekas personām, kas saņēmušas TPP?

Neatkarīgu prasību iesniedzozo trešo personu līdzdalība ļauj izšķirt vairākus saistītus strīdus par to pašu jautājumu vienā lietā, un šādā gadījumā pret neatkarīgu prasību iesniegušajām trešajām personām nevar ierosināt turpmākus procesus (vai šīs trešās personas nevar ierosināt turpmākus procesus pret to pašu atbildētāju), jo tiek uzskatīts, ka strīds starp šīm pusēm par konkrēto jautājumu ir atrisināts. Ja persona ir informēta par iespēju pievienoties neizlemtā lietā kā trešajai personai, iesniedzot neatkarīgu prasību, bet nav pievienojusies procesam, nākotnē pret šo personu var ierosināt atsevišķu lietu par to pašu priekšmetu. Tomēr pirmajam spriedumam nav ietekmes uz personas, kura kā trešā persona nav pievienojusies procesam, tiesībām un pienākumiem.

Taisot spriedumu lietā, tiesa nevar vienlaikus lemt arī par tādas trešās personas tiesībām un pienākumiem, kas nav iesniegusi neatkarīgu prasību, attiecībā pret pusi, ar kuru tai ir būtiskas tiesiskas attiecības. Līdz ar to tiesas spriedums lietā, kurā ir iesaistītas trešās personas, kas nav iesniegušas neatkarīgu prasību, neliedz ierosināt atsevišķu lietu pret trešo personu, kura ir iesaistīta sākotnējā lietā un kura nav iesniegusi neatkarīgu prasību. Tomēr šādā gadījumā pirmajam tiesas spriedumam ir prejudiciāla nolēmuma spēks; proti, ja pastāv vēl kāda lieta, kurā ir iesaistītas tās pašas puses (piemēram, prasība par zaudējumu atlīdzību), nav jāņem vērā apstākļi, kas noteikti ar galīgo spriedumu pirmajā lietā (Civilprocesa kodeksa 182. panta 2. punkts).

Ja persona nav informēta par iespēju pievienoties neizlemtā lietā kā trešajai personai, vai nu iesniedzot vai neiesniedzot neatkarīgu prasību, vai ja persona tika informēta, bet nepievienojās procesam, un tiesas spriedums skāra šīs personas materiālās tiesības un pienākumus, tas var būt par pamatu atsākt lietas izskatīšanu. Ja persona nav pievienojusies procesam, attiecīgajam tiesas nolēmumam parasti nav prejudiciāla nolēmuma spēka attiecībā uz šo personu.

3. Vai pamata lietā veiktajam juridiskajam novērtējumam ir juridiski saistošs spēks?

Skat. atbildi uz 2. jautājumu.

4. Vai ir juridiski saistošs spēks konstatētajiem faktiem, kurus trešā persona nevarēja apstrīdēt pamata lietā, piemēram, jo puses tos neapstrīdēja?

Skat. atbildi uz 2. jautājumu.

5. Vai TPP ir sekas neatkarīgi no tā, vai trešā persona ir pievienojusies pamata lietā?

Nē. Tiesas spriedums pirmajā (pamata) procesā nedrīkst ietekmēt personas, kura bija informēta, bet nepievienojās tiesas procesam kā trešā persona, tiesības un pienākumus. Ja persona nebija informēta par iespēju pievienoties neizlemtā lietā kā trešajai personai, vai nu iesniedzot vai neiesniedzot neatkarīgu prasību, vai ja persona bija informēta, bet nepievienojās procesam un tiesas spriedums skāra šīs personas materiālās tiesības un pienākumus, tas var būt par pamatu atsākt lietas izskatīšanu.

6. Vai TPP ietekmē saikni starp trešo personu un paziņotās puses pretinieku?

Skat. atbildi uz 2. jautājumu.

75. panta a) punkts – Tiesu, kam jāiesniedz sprieduma izpildes atteikuma pieteikums saskaņā ar 36. panta 2. punktu, 45. panta 4. punktu un 47. panta 1. punktu, nosaukumi un kontaktinformācija

Lietuvā: Lietuvas Apelācijas tiesa (*Lietuvos apeliacinis teismas*).

75. panta b) punkts – Tiesu, kurās iesniedz pārsūdzību par sprieduma izpildes atteikuma lēmuma piemērošanu saskaņā ar 49. panta 2. punktu, nosaukumi un kontaktinformācija

Lietuvā: Lietuvas Apelācijas tiesa (*Lietuvos apeliacinis teismas*).

75. panta c) punkts – Tiesu, kurās iesniedz jebkādu tālāku pārsūdzību saskaņā ar 50. pantu, nosaukumi un kontaktinformācija

Lietuvā: kasācijas sūdzība Lietuvas Augstākajā tiesā (*Lietuvos Aukščiausioji Teismas*).

75. panta d) punkts – Valodas, kas ir pieņemamas veidlapu tulkojumiem par spriedumiem, publiskiem aktiem un tiesas izlīgumiem

Neattiecas.

76. panta 1. punkta a) apakšpunkts – Noteikumi par valsts jurisdikciju, kas minēti 5. panta 2. punktā un 6. panta 2. punktā

Lietuvā: Civilprocesa kodeksa (*Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodeksas*) 783. panta 3. punkts, 787. pants un 789. panta 3. punkts.

76. panta 1. punkta b) apakšpunkts – Noteikumi par trešo personu piedalīšanos, kas minēti 65. pantā

Lietuvā: Civilprocesa kodeksa (*Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodeksas*) 46. un 47. pants.

76. panta 1. punkta c) apakšpunkts – Konvencijas, kas minētas 69. pantā

Līgums par tiesisko palīdzību un tiesiskajām attiecībām starp Latvijas Republiku, Igaunijas Republiku un Lietuvas Republiku, kas parakstīts Tallinā 1992. gada 11. novembrī;

1993. gada 26. janvārī Varšavā parakstītais Lietuvas Republikas un Polijas Republikas Nolīgums par tiesisko palīdzību un tiesiskajām attiecībām civillietās, ģimenes lietās, darbtiesiskajās lietās un krimināllietās.

Lapa atjaunināta: 27/02/2019

Šīs lapas dažādās valodu versijas uztur attiecīgās dalībvalstis. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviešanas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Eiropas Komisija neuzņemas nekādas saistības un atbildību par datiem, ko satur šis dokuments, vai informāciju un datus, uz kuriem šajā dokumentā ir atsauces. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.

Pārstrādātā regula "Brisele I" - Ungārija

65. panta 3. punkts – informācija par to, kā saskaņā ar dalībvalstu tiesību aktiem var noteikt regulas 65. panta 2. punktā minēto spriedumu sekas

1) Trešās personas paziņojuma nozīme Ungārijas civilprocesaālajos tiesību aktos

Puse, kurai spriedums ir nelabvēlīgs un kura vēlas iesniegt prasību pret trešo personu, vai kura ir trešās personas iesniegtas prasības subjekts, var nosūtīt paziņojumu šai trešajai personai. Trešās personas paziņojumu var nosūtīt ne tikai pieteikuma iesniedzējs vai atbildētājs, bet arī persona, kas iestājusies lietā, vai trešā persona, kurai sniegts paziņojums.

2) Trešās personas paziņojuma kā procesuālas darbības termiņi

Atbildētājs var sniegt trešās personas paziņojumu 30 dienu laikā pēc prasības saņemšanas, bet pieteikuma iesniedzējs – 30 dienu laikā pēc tam, kad tam ir paziņots par būtisku pretprasību. Šis noteikums pēc analogijas ir piemērojams atļautiem prasības grozījumiem un pretprasībām.

Persona, kas iestājas lietā pēc tiesvedības sākuma, t.i., persona, kas iestājusies lietā vai trešā persona, kurai sniegts paziņojums, var iesniegt trešās personas paziņojumu 30 dienu laikā pēc iestāšanās procesā. Lietās, kas uzskatāmas par īpaši nopietnām (ja strīda summa pārsniedz 400 miljonus Ungārijas forintu), paziņotājās puses and trešās personas, kurai sniegts paziņojums, paziņojuma termiņš ir nevis 30, bet 15 dienas. Paziņojums, ko paziņotāja puse iesniedz pēc termiņa beigām, nav spēkā jeb, citiem vārdiem sakot, tiesa uzskata, ka tas nav iesniegts.

3) Trešās personas paziņojuma nosūtīšana

Nosūtīt trešās personas paziņojumu, paziņotājai pusei ir divi pienākumi. Pirmkārt, paziņotājai pusei ir jānosūta rakstisks paziņojums attiecīgajai trešajai personai, norādot paziņojuma pamatojumu un sniedzot īsu pārskatu par procesa stāvokli. Otrkārt, trešās personas paziņojums ir iesniedzams tiesai rakstiski vai mutiski tiesas sēdes laikā, norādot arī paziņojuma pamatojumu. Iesniedzot trešās puses paziņojumu tiesai, paziņotājai pusei ir jāpievieno dokumenti, kas apliecina, ka trešā persona, kurai sniegts paziņojums, ir to saņēmusi, un pierādījums par saņemšanas datumu.

Ja trešā persona, kurai sniegts paziņojums, 30 dienu laikā pēc paziņojuma saņemšanas, par ko paziņotāja puse ir iesniegusi pierādījumu, nenosūta tiesai paziņojumu par pievienošanas procesam, tiek uzskatīts, ka trešā persona, kurai sniegts paziņojums, nav akceptējusi trešās personas paziņojumu. Paziņojums, kas iesniegts pēc termiņa beigām, nav spēkā.

Ja trešā persona, kurai sniegts paziņojums, akceptē trešās personas paziņojumu, tā var pievienoties paziņotājai pusei kā persona, kas iestājusies lietā. Par to var paziņot rakstiski vai mutiski tiesas sēdē.

Pretējā gadījumā uz trešās personas, kurai sniegts paziņojums, iestāšanos un uz trešās personas, kurai sniegts paziņojums, juridisko statusu attiecas noteikumi par intervenci.

4) Trešās personas paziņojuma tiesiskās sekas:

Ja trešā persona, kurai sniegts paziņojums, akceptē trešās personas paziņojumu, tā var pievienoties paziņotājai pusei kā (uzaicinātā) persona, kas iestājusies lietā. Attiecībā uz iestājpersonām Ungārijas civilprocesuālajos tiesību aktos ir paredzētas divas atšķirīgas situācijas.

- Ja sprieduma juridiskais spēks neattiecas uz tiesiskajām attiecībām starp personu, kas iestājusies lietā, un pretējo pusi, persona, kas iestājusies lietā (sākotnēji – trešā persona, kurai sniegts paziņojums), var patstāvīgi veikt jebkādas tiesiskas darbības, ko varētu veikt šis iestājpersonas atbalstītā puse, izņemot izlīgumu, tiesību atzīšanu un atteikšanos no tiesībām. Iestājpersonas darbības ir spēkā tikai tiktāl, ciktāl atbalstītā puse neveic šīs darbības un tās nav pretrunā atbalstītās puses darbībām.

- Ja saskaņā ar spēkā esošajiem tiesību aktiem sprieduma juridiskais spēks attiecas arī uz tiesiskajām attiecībām starp personu, kas iestājusies lietā, un pretējo pusi, persona, kas iestājusies lietā (sākotnēji – trešā persona, kurai sniegts paziņojums), var patstāvīgi veikt jebkādas tiesiskas darbības, ko varētu veikt šis iestājpersonas atbalstītā puse, izņemot izlīgumu, tiesību atzīšanu un atteikšanos no tiesībām, un šādas darbības ir spēkā arī tad, ja tās ir pretrunā atbalstītās puses darbībām. Izskatot lietu, tiesa vērtē šādu pretrunīgu darbību ietekmi, ņemot vērā arī citus lietas aspektus.

Tomēr tas, vai sprieduma juridiskais spēks attiecas uz attiecībām starp personu, kas iestājusies lietā, un pretējo pusi, nav tiesas izvēles jautājums, bet izriet vienīgi no tiesību normām.

Viena no šādām tiesību normām ir 2009. gada likuma Nr. LXII par transportlīdzekļu īpašnieku obligāto civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu 32. panta 2. punkts, kurā noteikts: "Juridiski saistošs spriedums, ar kuru noraida cietušās puses kompensācijas prasību, attiecas arī uz apdrošinājuma ņēmēju, operatoru un transportlīdzekļa vadītāju gadījumos, kas minēti 35. panta 1. punktā, ja tiesa tā nolemj tiesas prāvā starp cietušo pusi un apdrošināšanas sabiedrību, prasījumu kārtotājam, Valsts biroju vai Kompensāciju fonda vadītāju." (Iepriekšminētā likuma 35. panta 1. punktā noteikts: "Cietusī puse var iesniegt prasību Kompensāciju fonda vadītājam, lai saņemtu kompensāciju par zaudējumiem vai kaitējumu, ko Ungārijas teritorijā izraisījis neapdrošinātais mehāniskais transportlīdzeklis, kas nav izpildījis apdrošināšanas pienākumu, mehāniskais transportlīdzeklis, kuru izmanto neidentificēts operators, neidentificēts transportlīdzeklis vai transportlīdzeklis, kuru izmanto 26. pantā minētajā pārtraukuma periodā, ievērojot 36. pantā izklāstītos izņēmumus. Kompensāciju fonda vadītājs sedz prasības, kas nepārsniedz 13. panta 1. punktā norādīto summas ierobežojumus. Kompensāciju fonda vadītājs arī atfīdzina cietušajai pusei jebkādas zaudējumus, ko radījis mehāniskais transportlīdzeklis, kas nav nodots ekspluatācijā vai ir ņemts no ekspluatācijas.") Trešās personas paziņojuma akceptēšana nenozīmē, ka trešā persona, kurai sniegts paziņojums, atzīst savas saistības pret paziņotāju pusi. Par tiesiskajām attiecībām starp paziņotāju pusi un trešo personu, kurai sniegts paziņojums, nevar lemt pamatlietas izskatīšanā (uz ko ir uzaicināta trešā persona, kurai sniegts paziņojums).

74. pants — Valstu noteikumu un procedūru apraksts par spriedumu izpildi

Lūdzu, pārejiet uz sprieduma izpildes kārtības veidlapu: [Tiesas sprieduma izpildes procedūras](#).

75. panta a) punkts – Tiesu, kam jāiesniedz sprieduma izpildes atteikuma pieteikums saskaņā ar 36. panta 2. punktu, 45. panta 4. punktu un 47. panta 1. punktu, nosaukumi un kontaktinformācija

Ungārijā: rajona tiesas (*Jársbírószág*), kas atrodas apgabaltiesas (*Törvényszék*) mītnē. Peštas apgabalā: Budas rajona tiesa, Budapeštā: Budas Centrālā rajona tiesa.

75. panta b) punkts – Tiesu, kurās iesniedz pārsūdzību par sprieduma izpildes atteikuma lēmuma piemērošanu saskaņā ar 49. panta 2. punktu, nosaukumi un kontaktinformācija

Ungārijā: apgabaltiesas (*Törvényszék*). Budapeštā: Budapeštas Galvaspilsētas apgabaltiesa (*Fővárosi Törvényszék*).

75. panta c) punkts – Tiesu, kurās iesniedz jebkādu tālāku pārsūdzību saskaņā ar 50. pantu, nosaukumi un kontaktinformācija

- Ungārijā: *Curia* (iesniedzot pārskatīšanas pieteikumu pirmās instances tiesā pret tās lēmumu).

75. panta d) punkts – Valodas, kas ir pieņemamas veidlapu tulkojumiem par spriedumiem, publiskiem aktiem un tiesas izlīgumiem

Neattiecas.

76. panta 1. punkta a) apakšpunkts – Noteikumi par valsts jurisdikciju, kas minēti 5. panta 2. punktā un 6. panta 2. punktā

- Ungārijā: 1979. gada dekrētikuma Nr. 13 par starptautiskajām privāttiesībām 57. pants.

76. panta 1. punkta b) apakšpunkts – Noteikumi par trešo personu piedalīšanos, kas minēti 65. pantā

- Ungārijā: 1952. gada Likuma Nr. III par Civilprocesa kodeksu 58.-60. pants (attiecībā uz trešās personas paziņojumu).

76. panta 1. punkta c) apakšpunkts – Konvencijas, kas minētas 69. pantā

1966. gada 16. maijā Sofijā parakstītais Ungārijas Tautas Republikas un Bulgārijas Tautas Republikas Nolīgums par tiesisko palīdzību civillietās, ģimenes lietās un krimināllietās;

1981. gada 30. novembrī Budapeštā parakstītā Ungārijas Tautas Republikas un Kipras Republikas Konvencija par tiesisko palīdzību civillietās un krimināllietās;

1989. gada 28. martā Bratislavā parakstītais Čehoslovākijas Sociālistiskās Republikas un Ungārijas Tautas Republikas Līgums par tiesisko palīdzību un tiesiskajām attiecībām civilīetās, ģimenes lietās un krimināllietās, kas ir spēkā Čehijas Republikā un Slovākijas Republikā;

1980. gada 31. jūlijā Budapeštā parakstītā Ungārijas Tautas Republikas un Francijas Republikas Konvencija par tiesisko palīdzību civilīetās un ģimenes lietās, par nolēmumu atzīšanu un izpildi, par tiesisko palīdzību krimināllietās un par izraidīšanu;

1979. gada 8. oktobrī Budapeštā parakstītā Ungārijas Tautas Republikas un Grieķijas Republikas Konvencija par tiesisko palīdzību civilīetās un krimināllietās;

1968. gada 7. martā parakstītais Ungārijas Tautas Republikas un Dienvidslāvijas Sociālistiskās Federatīvās Republikas Līgums par savstarpēju tiesisko palīdzību, kas ir spēkā Horvātijas Republikā un Slovēnijas Republikā;

1959. gada 6. martā Budapeštā parakstītā Ungārijas Tautas Republikas un Polijas Tautas Republikas Konvencija par tiesisko palīdzību civilīetās, ģimenes lietās un krimināllietās; kā arī

1958. gada 7. oktobrī Bukarestē parakstītais Ungārijas Tautas Republikas un Rumānijas Tautas Republikas Līgums par tiesisko palīdzību civilīetās, ģimenes lietās un krimināllietās.

Lapa atjaunināta: 27/02/2019

Šīs lapas dažādās valodu versijas uztur attiecīgās dalībvalstis. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviešus kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Eiropas Komisija neuzņemas nekādas saistības un atbildību par datiem, ko satur šis dokuments, vai informāciju un datus, uz kuriem šajā dokumentā ir atsauces. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.

Pārstrādātā regula "Brisele I" - Austrija

65. panta 3. punkts – informācija par to, kā saskaņā ar dalībvalstu tiesību aktiem var noteikt regulas 65. panta 2. punktā minēto spriedumu sekas

1) Kā vispārīgi varētu raksturot trešās personas paziņojumu (TPP)?

"Trešās personas paziņojums" ir oficiāls paziņojums par nepabeigtu vai notiekošu tiesas prāvu, ko kāds no lietas dalībniekiem sniedz trešajai personai, kura līdz šim nav bijusi tajā iesaistīta. Paziņojumā var iekļaut lūgumu iestāties tiesas prāvā. Paziņotāja puse iesniedz tiesā atbilstošu rakstisku dokumentu, kuru tiesa pēc tam oficiāli nodod trešajai personai. Trešajai personai nav pienākuma trešās personas paziņojuma rezultātā iestāties lietā, un tai ir juridiskas tiesības izlemt, vai pievienoties procesam, un, ja tā, kuras puses vārdā. Trešā persona, kas pievienojas procesam, nekļūst par strīda pusi, bet ir tikai persona, kas iestājusies lietā, kuras paziņojumi un rīcība nedrīkst būt pretrunā galvenās puses paziņojumiem un rīcībai. Personai, kas iestājusies lietā, nedrīkst prasīt segt izmaksas. Tomēr, ja prāvā uzvar galvenā puse, personai, kas iestājusies lietā, ir tiesības prasīt pretējai pusei segt tās izdevumus. Ikvienam, kuram ar trešās personas paziņojuma palīdzību ir sniegta iespēja iestāties lietā un ietekmēt procesa gaitu, pat ja tas nav iestājies lietā, var iesniegt prasījumu par zaudējumu atlīdzību, pamatojoties uz neatbilstošu tiesvedību, tikai tiesvedībā pirms viņa iestāšanās lietā, vai būtiskiem jautājumiem, ko tas nav varējis novērst arī kā iestājpersonu, vai, ja viņš nav iestājies lietā, ko tas nav varējis novērst. Atbalstot pusi, kuras vārdā tā iestājas, iestājpersonu var sekmēt šīs puses panākumus tiesvedībā, tādējādi izvairoties no regresa prasības pret sevi vai vismaz uzlabojot savu stāvokli šādā tiesas procesā.

2) Kādas ir spriedumu galvenās sekas personām, kas saņēmušas TPP?

Trešās personas paziņojums paredz, ka kādam lietas dalībniekam notiekošā tiesas prāvā ir pamats gaidīt nelabvēlīgu rezultātu, bet tam arī ir pamats gaidīt, ka gadījumā, ja rezultāts būs nelabvēlīgs, tas varēs iesniegt prasību pret trešo personu. Tādējādi lietas dalībnieks, kas sniedz trešās personas paziņojumu, ir ieinteresēts vai nu nezaudēt sākotnējā tiesas prāvā (un šeit persona, kas iestājas lietā, var palīdzēt), vai, ja viņš šajā tiesas prāvā zaudē, atgūt zaudējumus, uzvarot turpmākajā tiesvedībā pret trešo personu.

Tajā pašā laikā paziņotāja puse, sniedzot TPP, liedz trešajai personai, kurai sniegts paziņojums, turpmākajā procesā ierosināt pret to noteiktas zaudējumu atlīdzības prasības, pamatojoties uz neatbilstošu tiesvedību. Trešā persona, kas saņēmusi TPP un kurai tādējādi ir sniegta iespēja ietekmēt tiesas prāvas iznākumu, var celt prasījumus par zaudējumu atlīdzību, pamatojoties uz neatbilstošu tiesvedību tikai par tiesas procesu pirms šīs personas iestāšanās lietā vai par būtiskiem jautājumiem, kurus šī persona nevarēja novērst, pat iestājoties lietā. Persona, kas iestājusies lietā, var izvirzīt prasības pamatus un iesniegt procesuālos dokumentus, ja vien tā nedara neko tādu, kas ir pretrunā galvenajai pusei. Gadījumā, ja starp galveno personu un personu, kas iestājusies lietā, notiek turpmāka tiesvedība, sākotnējā procesa galīgā sprieduma sekas attiecas arī uz personu, kas iestājusies lietā, vai tiem, kuri, neskatoties uz uzaicinājumu, nav iestājusies lietā, ciktāl šīm personām kā turpmākās tiesas prāvas dalībniekiem nav tiesību izvirzīt prasības pamatus, kas ir pretrunā galvenajiem nolēmuma elementiem sākotnējā tiesas prāvā.

3) TPP nav saistošs attiecībā uz lēmumu par juridisko pamatojumu pamata prāvā.

4) Sākotnējās tiesas prāvas iznākums nav saistošs, ja persona, kas iestājusies lietā, nevarēja izvirzīt tiesību pamatus vai nu tiesas prāvas stāvokļa dēļ, kas pastāvēja tās iestāšanās laikā, vai galvenās puses paziņojumu un darbību dēļ (piemēram, tāpēc, ka šī puse neapstrīdēja noteiktus faktus vai prasības).

5) Kā jau minēts, trešās puses paziņojuma sekas ir spēkā neatkarīgi no tā, vai trešā persona iesaistās (pamata) tiesas prāvā kā persona, kas iestājusies lietā, vai nē.

6) Trešās personas paziņojums neietekmē attiecības starp trešo personu un tās puses pretinieku, kura izsniedz trešās personas paziņojumu, ja vien trešā persona neiestājas lietā pretinieka atbalstam.

74. pants — Valstu noteikumu un procedūru apraksts par spriedumu izpildi

Šajā sakarā jāatsaucas uz attiecīgo informāciju, ko Austrija sniegusi Eiropas e-tiesiskuma portālā, sadaļā "Tiesvedība", "Tiesas spriedumu izpilde", "Tiesas sprieduma izpildes procedūras", izmantojot šo [URL](#).

75. panta a) punkts – Tiesu, kam jāiesniedz sprieduma izpildes atteikuma pieteikums saskaņā ar 36. panta 2. punktu, 45. panta 4. punktu un 47. panta 1. punktu, nosaukumi un kontaktinformācija

- Austrijā: rajona tiesa "*Bezirksgericht*", kurā tiek īstenots izpildes process. Attiecībā uz pieteikumiem lēmumam, ka nav pamata neatzīšanai (36. panta 2. punkts), un attiecībā uz pieteikumiem par atzīšanas atteikumu (45. pants) kompetentā tiesa ir tā rajona tiesa, kurā puse, kurai spriedums ir saistošs, ir reģistrēta.

75. panta b) punkts – Tiesu, kurās iesniedz pārsūdzību par sprieduma izpildes atteikuma lēmuma piemērošanu saskaņā ar 49. panta 2. punktu, nosaukumi un kontaktinformācija

- Austrijā: augstākās instances apgabaltiesa (*Landesgericht*), vēršoties rajona tiesā (*Bezirksgericht*), kurā tiek īstenots izpildes process.

75. panta c) punkts – Tiesu, kurās iesniedz jebkādu tālāku pārsūdzību saskaņā ar 50. pantu, nosaukumi un kontaktinformācija

- Austrijā: Augstākā tiesa (*Oberste Gerichtshof*), vēršoties rajona tiesā (*Bezirksgericht*), kurā tiek īstenots izpildes process.

75. panta d) punkts – Valodas, kas ir pieņemamas veidlapu tulkojumiem par spriedumiem, publiskiem aktiem un tiesas izlūgumiem

Vācu valoda ir vienīgā atļautā valoda.

76. panta 1. punkta a) apakšpunkts – Noteikumi par valsts jurisdikciju, kas minēti 5. panta 2. punktā un 6. panta 2. punktā

- Austrijā: Tiesu jurisdikcijas likuma (*Jurisdiktionsnorm*) 99. pants.

76. panta 1. punkta b) apakšpunkts – Noteikumi par trešo personu piedalīšanos, kas minēti 65. pantā

- Austrijā: Civilprocesa kodeksa (*Zivilprozessordnung*) 21. pants.

76. panta 1. punkta c) apakšpunkts – Konvencijas, kas minētas 69. pantā

Konvencija starp Vāciju un Austriju par spriedumu, izlīgumu un publisku aktu savstarpēju atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās, kas parakstīta Vīnē 1959. gada 6. jūnijā;

1967. gada 20. oktobrī Sofijā parakstītais Bulgārijas Tautas Republikas un Austrijas Republikas Nolīgums par tiesisko palīdzību civillietās un dokumentos; Konvencija starp Beļģiju un Austriju par spriedumu, šķīrējtiesas lēmumu un publisku aktu savstarpēju atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās, kas parakstīta Vīnē 1959. gada 16. jūnijā;

Konvencija starp Apvienoto Karalisti un Austriju par savstarpēju spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās, kas parakstīta Vīnē 1961. gada 14. jūlijā, un Protokols par grozījumiem, kas parakstīts Londonā 1970. gada 6. martā;

Konvencija starp Nīderlandi un Austriju par spriedumu un publisku aktu savstarpēju atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās, kas parakstīta Hāgā 1963. gada 6. februārī;

Konvencija starp Franciju un Austriju par spriedumu un publisku aktu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās, kas parakstīta Vīnē 1966. gada 15. jūlijā;

Konvencija starp Luksemburgu un Austriju par spriedumu un publisku aktu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās, kas parakstīta Luksemburgā 1971. gada 29. jūlijā;

Konvencija starp Itāliju un Austriju par spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās, kas parakstīta Romā 1971. gada 16. novembrī;

Konvencija starp Austriju un Zviedriju par spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās, kas parakstīta Stokholmā 1982. gada 16. septembrī;

Konvencija starp Austriju un Spāniju par spriedumu, izlīgumu un izpildāmu publisku aktu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās, kas parakstīta Vīnē 1984. gada 17. februārī;

Konvencija starp Somiju un Austriju par spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās, kas parakstīta Vīnē 1986. gada 17. novembrī;

1954. gada 16. decembrī Vīnē parakstītais Dienvidslāvijas Federatīvās Tautas Republikas un Austrijas Republikas Līgums par tiesisko sadarbību;

1963. gada 11. decembrī Vīnē parakstīta Polijas Tautas Republikas un Austrijas Republikas Konvencija par savstarpējām attiecībām civillietās un dokumentiem;

1965. gada 17. novembrī Vīnē parakstīta Rumānijas Sociālistiskās Republikas un Austrijas Republikas Konvencija par tiesisko palīdzību civiltiesību un ģimenes tiesību jomā un juridisko dokumentu derīgumu un apmaiņu un tai pievienotais Protokols.

Lapa atjaunināta: 25/03/2021

Šīs lapas dažādās valodu versijas uztur attiecīgās dalībvalstis. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviešus kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Eiropas Komisija neuzņemas nekādas saistības un atbildību par datiem, ko satur šis dokuments, vai informāciju un datus, uz kuriem šajā dokumentā ir atsauces. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.

Pārstrādātā regula "Brisele I" - Polija

65. panta 3. punkts – informācija par to, kā saskaņā ar dalībvalstu tiesību aktiem var noteikt regulas 65. panta 2. punktā minēto spriedumu sekas

1. Kā vispārīgi varētu raksturot trešās personas paziņojumu (TPP)?

Polijā TPP regulē Civilprocesa kodeksa 84. un 85. pants. Poļu valodā šo jēdzienu dēvē par "przypozwanie". Tas nozīmē, ka lietas dalībnieks var prasīt nākamajam pretiniekam pievienoties procesam, jo lietas dalībniekam nelabvēlīga lēmuma rezultātā trešā persona pret lietas dalībnieku var iesniegt prasību (kas izriet, piemēram, no garantijas vienošanās). Šajā nolūkā lietas dalībnieks iesniedz procesuālo dokumentu, kuru izsniedz trešajai personai, kas pēc tam var paziņot, ka tā pievienojas lietai kā papildu persona, kas iestājas lietā.

2. Kādas ir spriedumu galvenās sekas personām, kas saņēmušas TPP?

TPP nenozīmē, ka persona, kurai tas tiek sniegts, automātiski kļūst par notiekošā procesa dalībnieku. Iestāšanos procesā veic kā palīgdarbību (Civilprocesa kodeksa 76.-78. pants). Ar lietas dalībnieku piekrišanu persona, kas iestājas lietā, var ieņemt tā lietas dalībnieka vietu, kuram tā pievienojas. Citādi spriedumam ir tiesas sekas (bet attiecībā uz TPP – tikai tad, ja tas atbilst apstrīdēto attiecību vai attiecīgā tiesību akta dabai).

3. Vai pamata lietā veiktajam juridiskajam novērtējumam ir juridiski saistošs spēks?

Ja, neraugoties uz saņemto uzaicinājumu, trešā persona procesam nepievienojas, tā zaudē iespēju turpmākos procesos atsaukties uz pirmajā procesā pieļautajiem pārkāpumiem (Civilprocesa kodeksa 82. pants saistībā ar 85. pantu).

4. Vai ir juridiski saistošs spēks konstatētajiem faktiem, kurus trešā persona nevarēja apstrīdēt pamata lietā, piemēram, jo puses tos neapstrīdēja?

Trešās personas paziņojuma sniegšana un lūgums piedalīties ir arī trešās personas interesēs, jo tas var palīdzēt panākt pozitīvu iznākumu un izvairīties no turpmākiem tiesas procesiem.

5. Vai TPP ir sekas neatkarīgi no tā, vai trešā persona ir pievienojusies pamata lietā?

Ja, neraugoties uz saņemto uzaicinājumu, trešā persona procesam nepievienojas, tā zaudē iespēju turpmākos procesos atsaukties uz pirmajā procesā pieļautajiem pārkāpumiem (Civilprocesa kodeksa 82. pants saistībā ar 85. pantu).

6. Vai TPP ietekmē saikni starp trešo personu un paziņotājās puses pretinieku?

Ja uzaicinātā persona pievienojas procesam, tā kļūst par papildu personu, kas iestājusies lietā, un ar lietas dalībnieku piekrišanu tā var aizstāt pusi, kurai tā ir pievienojusies.

74. pants — Valstu noteikumu un procedūru apraksts par spriedumu izpildi

74. pants – valsts tiesiskā regulējuma un procedūru apraksts par izpildi ir iekļauts informācijas lapā: [Procedury służące wykonaniu orzeczenia](#) (Spriedumu izpildes kārtība).

75. panta a) punkts – Tiesu, kam jāiesniedz sprieduma izpildes atteikuma pieteikums saskaņā ar 36. panta 2. punktu, 45. panta 4. punktu un 47. panta 1. punktu, nosaukumi un kontaktinformācija

Apgabaltiesa [sąd okręgowy] pēc parādnieka domicila vai juridiskās adreses, vai, ja šādas tiesas nav, apgabaltiesa, kuras apgabalā paredzēts veikt vai tiek veikta izpilde.

Pieteikuma par atzīšanas atteikumu gadījumā:

Apgabaltiesa [sąd okręgowy], kuras jurisdikcijā ir ar spriedumu iztiesātā lieta, vai kuras apgabalā atrodas kompetentā rajona tiesa [sąd rejonowy], vai, ja tas nav iespējams, Varšavas apgabaltiesa.

75. panta b) punkts – Tiesu, kurās iesniedz pārsūdzību par sprieduma izpildes atteikuma lēmuma piemērošanu saskaņā ar 49. panta 2. punktu, nosaukumi un kontaktinformācija

Apelācijas tiesa [sąd apelacyjny] ar apgabaltiesas [sąd okręgowy] starpniecību.

75. panta c) punkts – Tiesu, kurās iesniedz jebkādu tālāku pārsūdzību saskaņā ar 50. pantu, nosaukumi un kontaktinformācija

Augstākā tiesa [Sąd Najwyższy] ar apelācijas tiesas [sąd apelacyjny] starpniecību.

75. panta d) punkts – Valodas, kas ir pieņemamas veidlapu tulkojumiem par spriedumiem, publiskiem aktiem un tiesas izlīgumiem

Neattiecas.

76. panta 1. punkta a) apakšpunkts – Noteikumi par valsts jurisdikciju, kas minēti 5. panta 2. punktā un 6. panta 2. punktā

Civilprocesa kodeksa 11037. panta 4. punkts un Civilprocesa kodeksa 1110. pants, ciktāl tie paredz, ka Polijas tiesām ir jurisdikcija vienīgi, pamatojoties uz vienu no šādiem apstākļiem attiecībā uz pieteikuma iesniedzēju: Polijas pilsonība, domicils, pastāvīgā dzīvesvieta vai juridiskā adrese Polijā.

76. panta 1. punkta b) apakšpunkts – Noteikumi par trešo personu piedalīšanos, kas minēti 65. pantā

Civilprocesa kodeksa 84. un 85. pants par trešās personas paziņojumu.

76. panta 1. punkta c) apakšpunkts – Konvencijas, kas minētas 69. pantā

1959. gada 6. martā Budapeštā parakstītā Polijas Tautas Republikas un Ungārijas Tautas Republikas Konvencija par tiesisko palīdzību civillietās, ģimenes lietās un krimināllietās;

1960. gada 6. februārī Varšavā parakstītā Polijas Tautas Republikas un Dienvidslāvijas Federatīvās Tautas Republikas Konvencija par tiesisko palīdzību civillietās un krimināllietās, kura joprojām ir spēkā starp Poliju un Slovēniju un starp Poliju un Horvātiju;

1961. gada 4. decembrī Varšavā parakstītais Bulgārijas Tautas Republikas un Polijas Tautas Republikas Nolīgums par tiesisko palīdzību un tiesiskajām attiecībām civillietās, ģimenes lietās un krimināllietās;

1963. gada 11. decembrī Vīnē parakstītā Polijas Tautas Republikas un Austrijas Republikas Konvencija par savstarpējām attiecībām civillietās un dokumentiem;

1979. gada 24. oktobrī Atēnās parakstītā Polijas Tautas Republikas un Grieķijas Republikas Konvencija par tiesisko palīdzību civillietās un krimināllietās;

1987. gada 21. decembrī Varšavā parakstītais Čehoslovākijas Sociālistiskās Republikas un Polijas Tautas Republikas Līgums par tiesisko palīdzību un tiesiskajām attiecībām civillietās, ģimenes lietās, darbtiesiskajās lietās un krimināllietās, kura joprojām ir spēkā starp Poliju un Čehijas Republiku un starp Poliju un Slovākiju;

1989. gada 28. aprīlī Varšavā parakstītā Polijas Tautas Republikas un Itālijas Republikas Konvencija par tiesisko palīdzību un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās;

1993. gada 26. janvārī Varšavā parakstītais Polijas Republikas un Lietuvas Republikas Nolīgums par tiesisko palīdzību un tiesiskajām attiecībām civillietās, ģimenes lietās, darbtiesiskajās lietās un krimināllietās;

1994. gada 23. februārī Rīgā parakstītais Latvijas Republikas un Polijas Republikas Līgums par tiesisko palīdzību un tiesiskajām attiecībām civillietās, ģimenes lietās, darbtiesiskajās lietās un krimināllietās;

1996. gada 14. novembrī Nikosijā parakstītā Kipras Republikas un Polijas Republikas Konvencija par tiesisko sadarbību civillietās un krimināllietās;

1998. gada 27. novembrī Tallinā parakstītais Igaunijas Republikas un Polijas Republikas Nolīgums par tiesisko palīdzību un tiesiskajām attiecībām civillietās, darbtiesiskajās lietās un krimināllietās;

1999. gada 15. maijā Bukarestē parakstītais Rumānijas un Polijas Republikas Līgums par tiesisko palīdzību un tiesiskajām attiecībām civillietās.

Lapa atjaunināta: 28/02/2019

Šīs lapas dažādās valodu versijas uztur attiecīgās dalībvalstis. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviešus kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Eiropas Komisija neuzņemas nekādas saistības un atbildību par datiem, ko satur šis dokuments, vai informāciju un datus, uz kuriem šajā dokumentā ir atsauces. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.

Pārstrādātā regula "Brisele I" - Portugāle

65. panta 3. punkts – informācija par to, kā saskaņā ar dalībvalstu tiesību aktiem var noteikt regulas 65. panta 2. punktā minēto spriedumu sekas
Nepiemēro.

74. pants — Valstu noteikumu un procedūru apraksts par spriedumu izpildi

Piespiedu izpildes pasākums ir tiesvedība, ko ierosinājis kreditors vai puse, kura cēlusi prasību pret parādnieku vai atbildētāju, un kurā kreditors lūdz tiesu piespriest tam pienākošos saistību piespiedu izpildi. Piespiedu izpildes pasākuma pamatā ir pieņēmums, ka attiecīgās tiesības iepriekš tika deklarētas vai atzītas ar **izpildrakstu**. Šādu darbību mērķis ir nodrošināt saistības piespiedu izpildi ar valsts iestādes starpniecību. **Izpildrakstā** ir izklāstīti juridiskie fakti, kas pamato piespiedu izpildes prasītājas puses lūgumu, un nodrošināta noteiktības pakāpe, kas nepieciešama piespiedu pasākumu piemērošanai pret atbildētāju. Civilprocesa kodeksā (*Código de Processo Civil*) ir klasificēti šādi izpildraksti:

a) Notiesājoši spriedumi: Notiesājoši spriedumi ir izpildraksti, kas tiek izdoti tikai pēc galīgā sprieduma pasludināšanas, izņemot gadījumus, kad apelācijas sūdzībai, kas iesniegta par notiesājošu spriedumu, ir tikai devolutīva iedarbība. Šķīrējtiesas (*tribunal arbitral*) lēmumi ir izpildāmi ar tādiem pašiem noteikumiem kā vispārējās jurisdikcijas tiesas nolēmumi (2011. gada 14. decembra likuma Nr. 63/2011 47. pants).

b) dokumenti, kurus sagatavojis vai kuru autentiskumu apstiprinājis notārs vai jebkura cita struktūra vai speciālists ar attiecīgām pilnvarām, nosakot vai atzīstot jebkuru pienākumu: Tie ir autentiski dokumenti (dokumenti, kurus ir sagatavojušas valsts iestādes saskaņā ar juridiskām formalitātēm savu pilnvaru robežās vai tādas darbības jomas ietvaros, ko tām piešķir notārs vai cita valsts akreditēta valsts amatpersona) un apliecināti dokumenti (dokumenti, kurus sagatavojušas privātpersonas un pēc tam apstiprinājušas tos pie notāra vai citas struktūras vai speciālista ar līdzvērtīgām pilnvarām).

c) kredītvēstules, pat ja tās nav nodrošinātas, ar nosacījumu, ka attiecību pamatā esošie fakti ir izklāstīti dokumentā vai norādīti izpildes rīkojumā: piemēram, vēstule, parādzīme vai čeks.

d) dokumenti, kas ir izpildāmi, pamatojoties uz īpašu noteikumu: piemēram, lēmums par pagaidu noregulējumu, kam pievienots izpildes rīkojums (2003. gada 17. februāra Dekrēta-likuma Nr. 32/2003 6.–8. pants un 1998. gada 1. septembra Dekrēta-likuma Nr. 269/98 7.–21. pants).

Lai saistībai tiktu piemērota piespiedu izpilde, nepieciešams, lai: tā ir **konkrēta** (proti, noteikta rakstura – *an debeat*), ir **pienācis tās samaksas termiņš** (proti, termiņš ir pagājis vai saistības samaksas termiņš pienāk automātiski, tiklīdz parādnieks saņem pieprasījumu) un tai ir **netosumma** (proti, noteikta summa – *quantum debeat*).

Tiek piemērotas **dažādas procedūras**, ņemot vērā **piespiedu izpildes mērķi** (konkrētas summas samaksa, konkrēta priekšmeta piegāde, konkrētas darbības izpilde vai neizpilde). Ja likums paredz **īpašu piespiedu izpildes procedūru** (piemēram, uzturēšanas saistību izpildes procedūru), tā ir jāpiemēro. Visos gadījumos, kad īpašā procedūra nav piemērojama, izmanto **vispārīgo veidu**. Atkarībā no izpildes mērķa un izpildes rīkojuma veida **vispārējā piespiedu izpildes procedūra** var būt **saīsināta** vai **parasta**.

Kompetentās iestādes piespiedu izpildes procesā ir tiesu izpildītāji un tiesas (tiesnesis un tiesas kanceleja). **Tiesu izpildītājs** veic visus piespiedu izpildes pasākumus, kuru veikšanai nav norīkota tiesas kanceleja vai kuri ietilpst tiesneša kompetencē, piemēram, pavēstes, paziņojumi, publikācijas, datu bāzes meklēšana, aresti un to reģistrēšana, izlīgumi un maksājumi. **Tiesnesim** ir pienākums veikt visas procesuālās darbības, uz kurām attiecas tiesneša prerogatīvas princips vai kuras ir pretrunā ar pušu vai trešo personu pamattiesībām. **Tiesas kanceleja** risina administratīvos aspektus un nodrošina piespiedu izpildes procedūru pareizu īstenošanu.

Attiecībā uz **piespiedu izpildes ierobežojumiem**, pamatojoties uz parādnieka aizsardzību, jāņem vērā, ka parastā piespiedu izpildes darbība, ko piemēro attiecībā uz konkrētas summas samaksu, ir **arests**. Tas ietver tās puses mantas likumīgu arestēšanu, pret kuru ir vēsta piespiedu izpilde, lai pārdotu minēto mantu no pārdošanas ieņēmumus izmantotu izpildāmās saistības segšanai. Principā piespiedu izpildi var piemērot visai parādniekam piederošajai arestējamajai mantai, uz kuru saskaņā ar materiālo tiesību normām var vērst piedziņu nenomaksātu parādsaistību gadījumā. Tomēr likums pilnībā vai daļēji

izslēdz no parādnieka mantas noteiktu arestējamo mantu vai tiesības, nosakot **absolūtu** vai **relatīvu imunitāti pret arestu** vai **pilnīgu** vai **dājēju imunitāti pret arestu**. Turklāt arests ir jāattiecina tikai uz mantu, kas nepieciešama, lai samaksātu parādu, pret kuru vērsta piespiedu izpilde, un segtu visas paredzamās ar piespiedu izpildi saistītās izmaksas.

Civilprocesa kodekss nosaka **piespiedu izpildes ierobežojumus, pamatojoties uz termiņa izbeigšanos un noilgumu**. Šie ierobežojumi kalpo par pamatu iebildumiem pret piespiedu izpildi, izmantojot procesuālu darbību, dēvētu par "iebildumu pret arestu kā piespiedu izpildi", bet tikai tad, ja termiņš ir izbeidzies vai noilgums ir iestājies pēc diskusiju noslēguma deklaratīvajā aktā.

Parasti attiecībā uz visām atsavināmajām tiesībām vai tiesībām, kurām ir noteikts atbrīvojums saskaņā ar likumu, **iestājas noilgums**, ja tās netiek izmantotas likumā noteiktajā termiņā.

Tiesas nevar atsaukties uz noilgumu *ex officio*. Tāpēc uz noilgumu ir jāatsaucas personai, kurai tas ir izdevīgs, tās pārstāvim vai prokuratūrai (*Ministério Público*).

Kad noilguma termiņš ir beidzies, labuma guvējs (t.i., parādnieks) var atteikties izpildīt saistību vai jebkādā veidā iebilst pret noilguma tiesību izmantošanu.

Parastais noilguma termiņš ir 20 gadi, taču likumā ir paredzēti arī īsāki termiņi. **Noilguma termiņus var pārtraukt vai apturēt**. Atšķirība ir tāda, ka apturēšana notiek ar likuma spēku un neatkarīgi no kreditora gribas, savukārt pārtraukums ir atkarīgs no kreditora veiktās darbības šim nolūkam.

Attiecībā uz **noilguma termiņa pārtraukuma līgumu**, ja pārtraukums ir piemērots, pamatojoties uz pavēsti, paziņojumu vai līdzvērtīgu darbību vai šķīrējtiesas līgumu, jaunais noilguma termiņš sākas tikai tad, kad lēmums par procedūras slēgšanu kļūst galīgs.

Tiklīdz noilguma termiņš ir beidzies, labuma guvējs var atteikties izpildīt saistību vai jebkādā veidā iebilst pret noilguma tiesību izmantošanu. Tomēr, ja parādnieks veic darbību pēc savas gribas attiecībā uz saistību, kurai iestājies noilgums, viņš vēlāk nevar pieprasīt restitūciju, pat tad, ja nezināja par noilgumu.

Atsaukties uz noilgumu drīkst tikai tie kreditori un trešās personas, kam ir likumīgas intereses par noilguma pasludināšanu, pat ja parādnieks no tā ir atteicies. Ja parādnieks ir atteicies atsaukties uz noilgumu, kreditori uz to var atsaukties tikai tad, ja ir izpildīti civiltiesības paredzētie nosacījumi par apstrīdēšanas prasību (*actio pauliana*). Ja apsūdzības izvirzīšanas gadījumā parādnieks neatsaucas uz noilguma termiņu un tiek notiesāts, galīgais lēmums neietekmē viņa kreditoru atzītās tiesības.

Attiecībā uz **termiņa izbeigšanos**, ja saskaņā ar likumu vai pušu gribu tiesības ir jāizmanto noteiktā termiņā, piemēro noteikumus par termiņa izbeigšanos, ja vien likumā nav nepārprotamas atsaucē uz noilgumu. Termiņa izbeigšanos var novērst tikai tad, ja tiek veikta jebkāda darbība ar likumā vai līgumā paredzētu preventīvu ietekmi likumā vai līgumā noteiktajā termiņā.

Deklaratīvas vai piespiedu izpildes darbības veikšana novērš termiņa izbeigšanos bez vajadzības paziņot par to parādniekam. Termiņa izbeigšanos var apturēt vai pārtraukt tikai likumā paredzētajos gadījumos; ja likumā nav noteikts cits konkrēts datums, termiņa izbeigšanās sākas brīdī, kad var likumīgi izmantot tiesības. Termiņa izbeigšanos tiesa novērtē *ex officio*, un neatņemamo tiesību gadījumā to var izmantot jebkurā tiesvedības posmā. Ja piespiedu izpilde tiek uzsākta, pamatojoties uz atsavināmām tiesībām, uz termiņa izbeigšanos jāatsaucas personai, kura no tā gūst labumu (principā parādniekam /pusei, pret kuru tiek vērsta piespiedu izpilde).

Lai iegūtu sīkāku un detalizētāku informāciju, lūdzu, skatiet sadaļu [Sprieduma izpildes procedūras – Portugāle](#).

75. panta a) punkts – Tiesu, kam jāiesniedz sprieduma izpildes atteikuma pieteikums saskaņā ar 36. panta 2. punktu, 45. panta 4. punktu un 47. panta 1. punktu, nosaukumi un kontaktinformācija

Tiesas, kuru jurisdikcijā ietilpst lietu izskatīšana un lemšana par pieteikumiem, kas minēti 36. panta 2. punktā, 45. panta 4. punktā un 47. panta 1. punktā, ir šādas tiesas:

- kompetentās apgabaltiesas Civillietu centrālā nodaļa (*Juízo Central Cível*) (ja tāda ir); vai

- kompetentās apgabaltiesas Civillietu vietējā nodaļa (*Juízo Local Cível*) vai, ja tādas nav – kompetentās apgabaltiesas Vispārējo lietu vietējā nodaļa (*Juízo Local de Competência Genérica*).

75. panta b) punkts – Tiesu, kurās iesniedz pārsūdzību par sprieduma izpildes atteikuma lēmuma piemērošanu saskaņā ar 49. panta 2. punktu, nosaukumi un kontaktinformācija

Lēmumus par pieteikumiem atteikt piespiedu izpildi pārsūdz atbilstoši 49. panta 2. punktam, pārsūdzību iesniedzot **Apelācijas tiesā** (*Tribunal da Relação*).

75. panta c) punkts – Tiesu, kurās iesniedz jebkādu tālāku pārsūdzību saskaņā ar 50. pantu, nosaukumi un kontaktinformācija

Visas turpmākās pārsūdzības ir jāiesniedz **Augstākajā tiesā** (*Supremo Tribunal de Justiça*).

75. panta d) punkts – Valodas, kas ir pieņemamas veidlapu tulkojumiem par spriedumiem, publiskiem aktiem un tiesas izlīgumiem

Nepiemēro. Tikai portugāļu valodā.

76. panta 1. punkta a) apakšpunkts – Noteikumi par valsts jurisdikciju, kas minēti 5. panta 2. punktā un 6. panta 2. punktā

Valsts noteikumi par jurisdikciju, kas minēti 5. panta 2. punktā un 6. panta 2. punktā, ir šādi:

- **Civilprocesa kodeksa 63. panta 1. punkts** paredz tiesu ekstrateritoriālu jurisdikciju tiesai ar jurisdikciju filiāles, aģentūras, biroja, delegācijas vai pārstāvniecības atrašanās vietā (ja tā atrodas Portugālē) gadījumos, kad pieteikums iesniegts izsniegšanai galvenajam birojam (ja tas atrodas ārzemēs); un

- **Darba procesa kodeksa 10. pants** (*Código de Processo do Trabalho*) paredz tiesu ekstrateritoriālu jurisdikciju tiesai ar jurisdikciju pieteikuma iesniedzēja dzīvesvietā ar darba līgumiem saistītā tiesvedībā, kurā darba ņēmējs vērsas pret darba devēju.

76. panta 1. punkta b) apakšpunkts – Noteikumi par trešo personu piedalīšanos, kas minēti 65. pantā

Nepiemēro.

76. panta 1. punkta c) apakšpunkts – Konvencijas, kas minētas 69. pantā

Konvencija starp Čehoslovāķijas Republiku un Portugāli par spriedumu atzīšanu un piespiedu izpildi, kas parakstīta Lisabonā 1927. gada 23. novembrī.

Lapa atjaunināta: 08/10/2021

Šīs lapas dažādās valodu versijas uztur attiecīgās dalībvalstis. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Eiropas Komisija neuzņemas nekādas saistības un atbildību par datiem, ko satur šis dokuments, vai informāciju un datus, uz kuriem šajā dokumentā ir atsauces. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.

Pārstrādātā regula "Brisele I" - Slovēnija

65. panta 3. punkts – informācija par to, kā saskaņā ar dalībvalstu tiesību aktiem var noteikt regulas 65. panta 2. punktā minēto spriedumu sekas

1) Kā vispārīgi varētu raksturot trešās personas paziņojumu (TPP):

TPP ("litis denuntiatio") ir oficiāls paziņojums trešajai personai par noteikto tiesas prāvu. To var apvienot ar aicinājumu šai personai pievienoties procesam. Paziņojuma mērķis ir nodrošināt civiltiesību normās atzītās prasītāja vai atbildētāja tiesības un sekas. Paziņotāja puse (lietas dalībnieks) nodod paziņojumu tiesai, kas pēc tam to nodod trešajai personai, kura var brīvi izvēlēties, vai pievienoties lietai vai nē. Saskaņā ar Slovēnijas tiesību aktiem tiesa neņem par to, vai puses lūgums sniegt oficiālu paziņojumu trešajai personai ir pamatots. Pat ja trešā persona pievienojas lietai, tā nekļūst par tiesvedības pusi un par tās saistību ar pamata lietas dalībniekiem nevar lemt šajā prāvā. Trešā persona var atbalstīt jebkuru pamata lietas dalībnieku. Ja ir izpildīti attiecīgie nosacījumi, šī persona var pievienoties procesam kā persona, kas iestājas lietā. Tādējādi tā var sekmēt uzvaru prāvā un novērst turpmāku (regresa) tiesvedību pret sevi

vai uzlabot savu stāvokli turpmākajā tiesvedībā. Trešā persona nevar iesniegt pieprasījumu izbeigt ierosinātu tiesas procesu, pagarināt termiņus vai atlikt tiesas sēdi.

2) Kādas ir spriedumu galvenās sekas personām, kas saņēmušas TPP?

TPP aizsargā paziņotāju pusi no noteiktām prasībām par zaudējumu atlīdzību, ko tā citādi varētu sagaidīt no trešās personas. (Trešā) persona, kurai ar TPP palīdzību ir dota iespēja ietekmēt tiesvedības iznākumu, principā vairs nevar celt prasību par zaudējumu atlīdzību, pamatojoties uz paziņotājas puses tiesvedības trūkumiem. Turklāt, ja vēlāk tiek uzsākta regresa tiesvedība starp paziņotāju pusi un personu, kurai tika paziņots par pamata tiesvedību, šī persona nevar saziņā ar paziņotāju pusi atsaukties uz argumentiem vai faktiem, kas ir pretrunā pamata lietā pieņemtā lēmuma būtiskajiem (faktiskajiem) elementiem.

3) Tomēr pamata lietā veiktajam juridiskajam novērtējumam nav juridiski saistoša spēka.

4) Nav arī juridiski saistoša spēka konstatētajiem faktiem, kurus trešā persona nevarēja apstrīdēt pamata lietā, piemēram, jo puses tos neapstrīdēja.

5) TPP ir sekas neatkarīgi no tā, vai trešā persona pievienojas pamata lietai.

6) TPP neietekmē saikni starp trešo personu un paziņotājas puses pretinieku, izņemot gadījumu, kad trešā persona nolemj pievienoties sava pretiniekā pusē.

75. panta a) punkts – Tiesu, kam jāiesniedz sprieduma izpildes atteikuma pieteikums saskaņā ar 36. panta 2. punktu, 45. panta 4. punktu un 47. panta 1. punktu, nosaukumi un kontaktinformācija

- Slovēnijā: rajona tiesa.

75. panta b) punkts – Tiesu, kurās iesniedz pārsūdzību par sprieduma izpildes atteikuma lēmuma piemērošanu saskaņā ar 49. panta 2. punktu, nosaukumi un kontaktinformācija

- Slovēnijā: rajona tiesa.

75. panta c) punkts – Tiesu, kurās iesniedz jebkādu tālāku pārsūdzību saskaņā ar 50. pantu, nosaukumi un kontaktinformācija

- Slovēnijā: Slovēnijas Republikas Augstākā tiesa.

75. panta d) punkts – Valodas, kas ir pieņemamas veidlapu tulkojumiem par spriedumiem, publiskiem aktiem un tiesas izlīgumiem

- Slovēnijā: turpmāk minētās tiesas papildus slovēņu valodai kā oficiālo valodu atzīst arī vienu no nacionālo minoritāšu valodām:

Koperas rajona tiesa: itāļu;

Koperas vietējā tiesa: itāļu;

Pirānas vietējā tiesa: itāļu;

Lendavas vietējā tiesa: ungāru.

76. panta 1. punkta a) apakšpunkts – Noteikumi par valsts jurisdikciju, kas minēti 5. panta 2. punktā un 6. panta 2. punktā

- Slovēnijā: Starptautisko privāttiesību un kārtības likuma (*Zakon o mednarodnem zasebnem pravu in postopku*) 58. pants.

76. panta 1. punkta b) apakšpunkts – Noteikumi par trešo personu piedalīšanos, kas minēti 65. pantā

- Slovēnijā: Civilprocesa likuma (*Zakon o pravdnem postopku*) 204. pants, kas reglamentē trešās personas paziņojumu.

76. panta 1. punkta c) apakšpunkts – Konvencijas, kas minētas 69. pantā

1954. gada 16. decembrī Vīnē parakstītais Dienvidslāvijas Federatīvās Tautas Republikas un Austrijas Republikas Līgums par tiesisko sadarbību;

1960. gada 3. decembrī Romā parakstītais Dienvidslāvijas Federatīvās Tautas Republikas un Itālijas Republikas Konvencija par tiesisko sadarbību civillietās un administratīvās lietās;

1959. gada 18. jūnijā Atēnās parakstītais Dienvidslāvijas Federatīvās Tautas Republikas un Grieķijas Karalistes Nolīgums par spriedumu savstarpēju atzīšanu un izpildi;

1960. gada 6. februārī Varšavā parakstītais Dienvidslāvijas Federatīvās Tautas Republikas un Polijas Tautas Republikas Konvencija par tiesisko palīdzību civillietās un krimināllietās;

1964. gada 20. janvārī Belgradā parakstītais Dienvidslāvijas Sociālistiskās Federatīvās Republikas un Čehoslovākijas Sociālistiskās Republikas Līgums par tiesiskajām attiecībām civillietās, ģimenes lietās un krimināllietās;

1984. gada 19. septembrī Nikosijā parakstītais Dienvidslāvijas Sociālistiskās Federatīvās Republikas un Kipras Republikas Līgums par tiesisko palīdzību civillietās un krimināllietās;

1956. gada 23. martā Sofijā parakstītais Dienvidslāvijas Federatīvās Tautas Republikas un Bulgārijas Tautas Republikas Nolīgums par savstarpēju tiesisko palīdzību;

1960. gada 18. oktobrī Belgradā parakstītais Dienvidslāvijas Federatīvās Tautas Republikas un Rumānijas Tautas Republikas Līgums par savstarpēju tiesisko palīdzību, kā arī tā protokols;

1968. gada 7. martā Belgradā parakstītais Dienvidslāvijas Sociālistiskās Federatīvās Republikas un Ungārijas Tautas Republikas Līgums par savstarpēju tiesisko palīdzību;

1994. gada 7. februārī Zagrebā parakstītais Slovēnijas Republikas un Horvātijas Republikas Līgums par tiesisko palīdzību civillietās un krimināllietās;

1971. gada 18. maijā Parīzē parakstītais Dienvidslāvijas Sociālistiskās Federatīvās Republikas un Francijas Republikas valdības Konvencija par spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās.

Lapa atjaunināta: 28/02/2019

Šīs lapas dažādās valodu versijas uztur attiecīgās dalībvalstis. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviešanas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Eiropas Komisija neuzņemas nekādas saistības un atbildību par datiem, ko satur šis dokuments, vai informāciju un datus, uz kuriem šajā dokumentā ir atsauces. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.

Pārstrādātā regula "Brisele I" - Slovēnija

65. panta 3. punkts – informācija par to, kā saskaņā ar dalībvalstu tiesību aktiem var noteikt regulas 65. panta 2. punktā minēto spriedumu sekas Nepiemēro.

74. pants – Valstu noteikumu un procedūru apraksts par spriedumu izpildi

Sk. sadaļu *Postupy týkajúce sa vykonania rozsudkov*.

75. panta a) punkts – Tiesu, kam jāiesniedz sprieduma izpildes atteikuma pieteikums saskaņā ar 36. panta 2. punktu, 45. panta 4. punktu un 47. panta 1. punktu, nosaukumi un kontaktinformācija

-Slovākijā: rajona tiesa (*Okresný súd*).

75. panta b) punkts – Tiesu, kurās iesniedz pārsūdzību par sprieduma izpildes atteikuma lēmuma piemērošanu saskaņā ar 49. panta 2. punktu, nosaukumi un kontaktinformācija

-Slovākijā: apgabaltiesa (*krajský súd*) ar tās rajona tiesas starpniecību, kuras lēmumu pārsūdz.

75. panta c) punkts – Tiesu, kurās iesniedz jebkādu tālāku pārsūdzību saskaņā ar 50. pantu, nosaukumi un kontaktinformācija

-Slovākijā: turpmāka pārsūdzība (*dovolanie*) Slovākijas Republikas Augstākajā tiesā (*Najvyšší súd Slovenskej republiky*). Turpmāku pārsūdzību iesniedz ar tās rajona tiesas starpniecību, kuras lēmumu pārsūdz.

75. panta d) punkts – Valodas, kas ir pieņemamas veidlapu tulkojumiem par spriedumiem, publiskiem aktiem un tiesas izlīgumiem

-Slovākijā: čehu valoda.

76. panta 1. punkta a) apakšpunkts – Noteikumi par valsts jurisdikciju, kas minēti 5. panta 2. punktā un 6. panta 2. punktā

-Slovākijā: 37.–37.e pants Likumā Nr. 97/1963 par starptautiskajām privāttiesībām un procesuālajām tiesībām.

76. panta 1. punkta b) apakšpunkts – Noteikumi par trešo personu piedalīšanos, kas minēti 65. pantā

Nepiemēro.

76. panta 1. punkta c) apakšpunkts – Konvencijas, kas minētas 69. pantā

1976. gada 25. novembrī Sofijā parakstītais Čehoslovākijas Sociālistiskās Republikas un Bulgārijas Tautas Republikas Nolīgums par tiesisko palīdzību un tiesiskajām attiecībām civillietās, ģimenes lietās un krimināllietās,

1982. gada 23. aprīlī Nikosijā parakstītais Čehoslovākijas Sociālistiskās Republikas un Kipras Republikas Līgums par tiesisko palīdzību civillietās un krimināllietās,

1992. gada 29. oktobrī Prāgā parakstītais Čehijas Republikas un Slovākijas Republikas Līgums par juridisko palīdzību, ko sniedz tiesu iestādes, un dažu veidu tiesiskajām attiecībām civillietās un krimināllietās,

1984. gada 10. maijā Parīzē parakstītais Čehoslovākijas Sociālistiskās Republikas valdības un Francijas Republikas valdības Līgums par tiesisko palīdzību un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās, ģimenes lietās un komercietās,

1980. gada 22. oktobrī Atēnās parakstītais Čehoslovākijas Sociālistiskās Republikas un Grieķijas Republikas Līgums par tiesisko palīdzību civillietās un krimināllietās,

1964. gada 20. janvārī Belgradā parakstītais Čehoslovākijas Sociālistiskās Republikas un Dienvidslāvijas Sociālistiskās Federatīvās Republikas Līgums par tiesiskajām attiecībām civillietās, ģimenes lietās un krimināllietās,

1989. gada 28. martā Bratislavā parakstītais Čehoslovākijas Sociālistiskās Republikas un Ungārijas Tautas Republikas Līgums par tiesisko palīdzību un tiesiskajām attiecībām civillietās, ģimenes lietās un krimināllietās,

1987. gada 21. decembrī Varšavā parakstītais Čehoslovākijas Sociālistiskās Republikas un Polijas Tautas Republikas Līgums par tiesisko palīdzību un tiesiskajām attiecībām civillietās, ģimenes lietās, darbtiesiskajās lietās un krimināllietās,

1958. gada 25. oktobrī Prāgā parakstītais Čehoslovākijas Republikas un Rumānijas Tautas Republikas Līgums par tiesisko palīdzību civillietās, ģimenes lietās un krimināllietās,

1987. gada 4. maijā Madridē parakstītais Čehoslovākijas Sociālistiskās Republikas un Spānijas Karalistes Līgums par tiesisku palīdzību un civillietās pieņemto tiesu spriedumu atzīšanu un izpildi,

1985. gada 6. decembrī Prāgā parakstītais Čehoslovākijas Sociālistiskās Republikas un Itālijas Republikas Līgums par tiesisko palīdzību civillietās un krimināllietās.

Lapa atjaunināta: 06/10/2021

Šīs lapas dažādās valodu versijas uztur attiecīgās dalībvalstis. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Eiropas Komisija neuzņemas nekādas saistības un atbildību par datiem, ko satur šis dokuments, vai informāciju un datus, uz kuriem šajā dokumentā ir atsauces. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.